

GUD.

2475

Alle levende vesener utgjør således en uadskillelig enhet. Det er denne enhet som utgjør den evige Guddom.

2607

Guddommen har et primært og et sekundært bevissthetsområde hvilket siste utgjøres av planteriket, dyreriket og den uferdige del av menneskeriket.

2637

Vi har således gjennom våre kosmiske analyser funnet frem til livsmysteriets fundamentale løsning: den evige, altomfavnende, evige Guddom.

2638

Guddommen og de levende vesener er urokkelig sammenknyttet i en felles kosmisk organisk livsopplevelses og skapelsesevne.

2678

Uten Guddommens eksistens, ville det således ikke kunne eksistere levende vesener. Og uten de levende vesener, ville Guddommens eksistens likeledes være en total umulighet.

2658-6

De levende vesener er således organisk ett med Guddommen, og Guddommen ett med de levende vesener.

2658-8

Guddommen adskiller seg fra alle levende vesener derved at den ikke som disse er mikrovesen i en makrokosmisk organisme.

2658-9

Det finnes ingen makrokosmisk organisme som ikke befinner seg inne i en enda større organisme. Dette viser at ingen av størrelse begrenset organisme kan utgjøre hele Guddommens bevissthet og skapekraft.

2658-13

Da alle levende veseners jeg, skapeevne og organisme tilsammen utgjør Guddommens jeg, skapeevne og organisme, er det levende vesen således en livsbetingelse for Guddommen, likesom Guddommen er en livsbetingelse for de levende vesener.

700

Men da vi normalt ikke kan eksistere uten i en eller annen materiell eller sjelelig tilknytning til våre medvesener, vil det altså si at vi ikke kan leve uten i en eller annen materiell eller sjelelig tilknytning til Guddommen. (både behagelig og ubehagelig)

701

At der mellom det bamlige, gudesønnlige vesen og den mektige verdensaltets evige fader og behersker oppstår divergenser, er ikke så merkelig... Således timelig, fysisk å være stedet overfor denne evighetens største livskunstner, dette kjærlighetens opphav, krever trening.

702

Det resultat vi således har skapt (Guddommen er ikke alt, kun det gode) kan derfor ikke være noe rettmessig uttrykk for Guddommen, men derimot et stabilt uttrykk for vår mentalitets begrensning. Å uttrykke dette bilde som Guddommen, er avgudsdyrkelse.

596

Guddommen, hvilken også betegnes som Forsynet...

703

Vi har sett det som kjennsgjerning at Gud og nesten er identiske. Vi vil aldri i noe som helst tilfelle kunne se Guddommen uten gjennom nesten, og aldri oppleve nesten uten å være stedet for Gud-dommen.

551 Man må derfor søke blandt Guddommens frembringelser hvis det er hans overdådighet i majestet og velde, man ønsker å bli stedt overfor. Da disse er et produkt av skapeevnen, må de ligge under denne, og ikke over.

570 Hvis denne Gud (kirkens) var allvidende og allmektig, da mått han være en syndig Gud som selv overtrer alle de kjærlighetsbud, 50 det forlanges at menneskene skal overholde.

- Det kan da ikke være det skapte, men skaperen som må angre det skaptets ufullkommenhet.

2252 Men Gud er ikke undergitt en skapelse eller fullkommengjørels og kan derfor ikke bef inne seg på noe uferdig stadium i noen som helst form for skapelse.

2266

Mennesket i sine primitive begynnerstadier, kan kun ane Gud i sitt eget bilde, altså en Guddom som dreper og myrder, hevner og straffer.

2331

... verdensaltet utgjør et over alle eksisterende levende vesener levende vesen, hvis manifestasjon blandt annet alltid vil komme tilsyne som en høyere hjelpende makt der hvor vesener er stedt i nød og hjelpeløshet.

2334

Og da vår organisme er et lokalt felt i Guddommens organsime, og vår bevissthet likeledes er et lokalt felt i Guddommens bevissthet, og vårt jeg er ett med Guddommens jeg, bor Guddommen i oss alle.

2335

I Guds bevissthet vil det således alltid urokkelig være om råder med kjærlighetskulminasjon og områder med hatets kulminasjon.

2355 Men denne Guddommens organismes uendelighet har altså ikke noen realistisk størrelse.

2355

Da Guddommen utgjør det absolutt eneste, eksisterende vesen i sitt slag, har den ingen utenforstående medvesener å kunne tilkjenne seg for, å kunne utveksle tanker med eller tale med.

2357

For alle levende vesener som ennå ikke har nådd dette stadium i utviklingen (kosmisk bevissthet), hører Guddommen inn under den mentale tilstand vi kaller mystikk.

2363

Jo, Gud er absolutt et selvstendig suverent vesen, ja endog i så høy grad at intet som helst annet levende vesen kan komme til å fremtre i en sådan suverenitet som den Guddommen her åpenbarer seg i.

2373

Gud åpenbarer seg gjennom alt det som skjer.

2363

Men Guddommen har ikke sin organisme utenfor andre levende veseners organismer, således som vi og andre levende organismer har det.

2377 Men da alle levende vesener utgjør Guds sanseorganer, og der ikke finnes noe som helst utenfor Gud, blir det i prinsipp seg selv han opplever gjennom de levende vesener.

2378 Så hvis Gud ikke hadde evne til å oppleve motsetningen eller kontrasten til sin allvisdom, allmektighet og allkjærlighet, ville han overhodet ikke kunne oppleve noe som helst.

2379 Guds bevissthet ville således også gå til grunne eller opphøre, hvis der ikke i den fantes mørke såvel som lyse kontraster.

2381 Da disse lys- og mørkevesener samtidig permanent kulminerer i ham, får han således likeledes permanent de for hans livsopplevelse og manifestasjon nødvendige mørke- og lyskontraster, uten at han selv blir noe skiftende specialvesen i lys og mørke.

2382 Men han ikke blott opplever det levende vesens bevissthet, nei han utløser også igjennom det samme enkelte levende vesen sin vilje til manifestasjon av det særlige spesielle slag som vedkommende vesens organisme er bygget til å være redskap for.

238 Jo mere man til gudsbegrepet knytter bestemte karakteregen skaper og frakjenner det andre, desto større kunstprodukt blir et slikt gudsbegrep. En slik Guddom blir identisk med en samling utsorterte bevegelser - i realiteten en avgud. Men en avgud er identisk med den begynnende erkjennelse av den virkelige Gud. Den er Guddomsbegrepet i sin fostertilstand.

1616

Og med utlevelsen av dette verdensbillede (det kirkelige) har mennesket nådd kulminasjonen av skapelsen av Guddomsbegrepet i sin egen lignelse eller billede

vi-6

Vil man finne Gud, forstå hans tanker og vesen, må man altså søke der hvor samme hellige vesen nettopp manifesterer disse tanker eller gjør dem tilgjengelige for sin sønn: det levende vesen.

vi-10 Naturen, våre omgivelser, det daglige livs foreteelser, vår skjebne, utgjør tilsammen Guds særlige henvendelse til hver av oss

- Forståelsen av denne tale er et spørsmål om utvikling. Men det er den jo også når det er tale om foreldre/barn i almindelighet. Det lille spede barn i vuggen forstår ikke noe som helst av foreldrenes tale til det.

vi-11

Når jordmennesket er kommet igjennom de primitive følelsesstadiers religiøse dogmetilbedelse og de materialistiske intelligensstadiers tilbedelse av mål- og vektfaciter, kan det begynne å forstå naturen som Guddommens tale.

viii-143 Gud er også et levende vesen, et jeg i en organisme, som igjen er bolig for mikrovesenér (verdensaltet).

- Derved blir ethvert levende vesen således et mikrovesen i Guddommens organisme.

xi-49 Et vesen som er et sted, som har størrelse, rang eller representerer et utviklingstrinn, er ikke en Guddom, men en gudesønn.

xii-b-16 Som vi herav kan se skal det altså talent til for å komme til å se Gud, komme til å oppleve det virkelige verdensbillede, bli vidne til alle gåters store løsning: det levende noe. Dette talent er altså identisk med evnen til å sanse upartisk.

xvi-4-81 Guds jeg og bevissthet utgjør således den usynlige del av det vesen vi kaller Gud, medens Guds fysiske organisme (det fysiske verdensalt) utgjør den synlige del.

xviii-4-83 Denne guddom formedes av menneskene i større eller mindre grad i deres eget bilde, hvilket vil si i dyrets bilde. Denne guddom både hevnet og straffet syndere. Denne guddom levde endog på en måte i krig med en annen kosmisk stormakt, djevelen.

xx-a-2-58 For dette lysende navn (Gud) må alle mørkets krefter vike. Alene det å tenke på selve Guddommen er et overordentlig stort beskyttelsesmiddel overfor sort magi eller andre mørke krefter.

xxii-l-10 Gjennom de levende vesener kan Guddommen således utføre alle salgs manifestasjoner, alle slags forhold og derved åpenbare seg for alle eksisterende vesener.

xxii-l-13 Alle levende vesener er i Gud, og Gud er i dem i all evighet.

DEV-I-51 Da verdensaltet er uendelig, er Guddommen således hverken åndelig eller legemlig bundet til noen størrelsesorden eller kvalitetsorden. Han avviker således fra gudesønnen ved å utgjøre alle størrelser og alle eksisterende kvaliteter. Hvorledes skulle han ellers permanent være allestedsnærværende, allvis, allkjærlig og allmektig.

DEV-I-52 Han (Gud) kan ikke tale ved hjelp av noe ingenting. Han må bruke sine manifestasjons- og opplevelsredskaper. Og hva kan være disse redskaper eller organer uten nettopp de levende vesener.

DEV-I-54 Størrelse er det samme som begrensning. Derfor kan ingensom-helst skapt realitet uttrykke Guddommen. Guddommens analyse kan kun være verdensaltet i sin helhet. Men verdensaltet i sin helhet er som vi nettopp har sett ikke tids- og rumdimensjonelt.

DEV-2-151 Å innstille seg som et lite barn til Gud vil naturligvis si det samme som å forstå denne Guddom som sitt opphav, likesom et barn forstår sine foreldre som sitt fysiske opphav, og likeledes elske Gud som barnet elsker sin mor og far.

DEV-2-153 Guddommens tilkjennegivelses- eller manifestasjonsorganer overfor det levende vesen består av alle de andre levende vesener som dette måtte komme i berøring med.

DEV-2-153 **Gudesønnen er her (i dyreriket) like så uvidende om sin daglige korrespondanse med sin guddommelige fader, som det lille nyfødte barn er uvidende om sine foreldre og den fysiske verden det nu er født inn i.**

DEV-I-153

Der er intet som helst vesen eller gudesønn som er nærmere eller fjernere fra Guddommen enn andre vesener.

DEV-I-153

Han (Gud) er deres (vesnenes) liv, og de er hans liv. Vesne-ne er likeså nødvendige for Guds liv som Guds liv er nødvendig for vesnenes liv.

- I virkeligheten er det slett ikke noen avstand mellom Gud og gudesønn.

DEV-3-216

Og således befinner alle levende vesener seg i Guddommen og Guddommen i dem. Og da de levende vesener er Guddommens bevissthets og manifestasjonsredskaper, forstår man her, hvorledes det er mulig for Guddommen å være allmektig, allvis, allkjærlig og allestedsnærværende.

L-195 Man var jo dog nødt til tankemessig å gjøre Guddommen kulminerende i de idealer og moralske oppfatninger, man selv var besjelet av, og kun var istand til å oppfatte som de høyeste.

L-245 Guddommen.. har intet makrovesen over seg... er uten medvesener. Kan aldri noensinne formeres. . .kan heller aldri utdø.. den har ingen ytre verden. Hele dens bevissthet er en indre verden.

... har ingen Guddom å be til, og ingen likestilte å tale med.

L-245 Denne indre verden (verdensaltet) er således Guds bevissthet. Det vil for mange naturligvis virke fantastisk å oppfatte verdensaltet som identisk med bevissthet, hvilket vi si det samme som identisk med et levende vesens mentalitet.

Men fordi en ting virker fantastisk, behøver den ikke å være en illusjon eller uvirkelighet.

K-47-3-14

Enhver gudesønn befinner seg således i faderens evige milde og kjærlige favntak, lyttende til hans vidunderlige opplesning av den av ham selv ved det tredje prinsipp fremstilte eventyrbok, hvori hvert eneste vesen og hver eneste ting er en levende illustrasjon av noe av ham selv.

- For hvert blad vi glir videre i denne billedbok blir vi vidne til nye vidunderlige verdener, -vesener, -tilværelser, -former for utvikling, -former for kultur og sivilisasjoner.

K-47-3-14

Så intimt er forholdet mellom deg og dette mektige og strålende vesen som er verdenenes herre, og i hvis hånd du hviler, at den måte han meddeler seg til deg på er ved en evig fortsettende kjede av beviser eller uttrykk for at han elsker deg med en over all fatteevne grenseløs kjærlighet.

K-51-123

Man vil få se at ingen som helst fred på jorden vil bli mulig uten igjennom et gudsbegrep, en erkjennelse av en virkelig Guddom.

K-66-7

Å være innesluttet i Guds organisme er det samme som å være i Guds varetekt.

K-69-52

Det vil få overordentlig stor betydning for den enkelte, hvis han eller hun - bak om alle de mennesker man har med å gjøre, kan se dem som Guds redskaper. De er alle å ligne med Guds fingre som er ved å modellere oss.

K-69-53

Gud underviser hvert eneste menneske gjennom det som skjer i vedkommendes daglige liv. Alt i livet som for det menneske som kun bruker en liten lokal logikk, kan se ut som tilfeldig sammenflettede tråder, blir for den som begynner å bruke den kosmiske logikk til et livsmønster hvor intet er tilfeldig og intet er urettferdig.

K-69-294 Gud kan kun manifestere seg ved hjelp av redskaper. Hvordan skulle de levende vesener ellers kunne forstå ham.

K-69-295

Det er disse vesener, de ferdige mennesker, som er Guds organer og redskaper for hans skapelse, ledelse og styrelse av menneskeheten.

- Det er denne enhet av vesener, hvortil alle de levende veseners bønner til Gud går og blir hørt.
- De er bak menneskeheten og leder hele dens situasjon og skjebne så den kommer til å oppfylle Guds skapelsesplan, dvs. at den til sist blir til menneskeheten i Guds bilde etter hans lignelse.
- De er åndelige vesener og derfor umanifesterte på det fysiske plan. De er personlig anonyme, men kan i givne situasjoner materialisere eller åpenbare seg for mennesker.
- De er således nådd å bli ett med Gud. De er Guds ansikt. Derfor uttrykkes de også i de situasjoner, hvor de materialiserer eller åpenbarer seg for mennesker' som identiske med Gud. Det er derfor det heter i de bibelske beretninger at Gud talte til den og den.
- Andre i allkjærlighet mere eller mindre utviklede vesener uttrykkes i åpenbaringsberetningene som engler.

K-69-297 Det (ferdige menneske) er selve Guds organ for hele menneskehetens styrelse og ledelse i dens vandring gjennom mørket til Guds evige lysvell i de høyeste kosmiske eller åndelige verdener.

K-69-297 Det (ferdige menneske) kan frivillig igjennom materialisasjon og dematerialisasjon, alt etter behag, åpenbare seg på det fysiske plan i situasjoner hvor det er Guds taleorgan til vesener i nød.

K-71-136 Derfor må "sønnen" rette sin bevissthet, sin sanseevne mot denne "ene". Denne innstilling er rent organisk nedlagt i alle levende vesener med unntagelse av selve Guddommen, som i sin natur ren organisk er innstillet på "de mange". Det er denne innstilling som rent organisk lar ham eksistere som Guddom, og som gjør hans bevissthet til faderbevissthet.

K-71-137 Hva naturen eller medvesnene er for sønnens liv, er de levende vesener, "de mange", for faderens liv.

K-71-137

Da Guddommens liv og vesne ikke utgjør en lokalitet i Universet, således som gudesønnens liv og vesen gjør det, men derimot utgjør selve helheten, er han dagsbevisst nærværende i og overfor et hvilket som helst levende vesen.

K-71-137

Men hvordan kan Guddommen høre og se alt. Det kan han fordi alle levende vesener tilsammen utgjør hans organer for sansning.

K-71-138

Han (Gud) er helt anderledes sansemessig utstyrt til å korrespondere personlig med sin egen organismes myriader av levende vesener enn gudesønnen.

K-72-203 De fleste mennesker~er nemlig kun istand til å oppfatte Guddomen gjennom deres instinkt og følelse og ikke med intelligensen.

K-72-205 Selve den virkelige opplevelse av Guddomen gjennom kosmisk bevissthet eller innvielse, kan ikke gives noe vesen.

- Det er noe som kommer med utviklingen på samme måte som vesenet engang fikk øyne å se med og ører å høre med.

K-72-207 Gud er selve evigheten og uendeligheten som ikke har noe utenfor seg, ingen guddom over seg. Gud opplever alt i sin indre verden, og i vår egen indre verden kan vi også finne Gud.

K-72-303 Men intet vesen er forlatt av Gud. Gud er med vesenet selv i det dypeste mørke. Intet vesen kan noensinne komme utenfor Gud. Men likesom det lille spede barn i vuggen ikke riktig sanser sine foreldre, således sanser menneskene på visse uferdige utviklingsstadier heller ikke Guds tilstedeværelse.

K-76-162 For å oppnå et effektivt samvær(med Guddommen) må visse livs-lover oppfylles.

- Å merke Guddommens nærhet lar seg kun gjøre når man kan manifestere logisk kjærlighet. (Ref.)

K-76-162 Det er blitt min misjon å synge den vise at man må innstille seg på å se det beste hos sine medmennesker - likesom det er min oppgave å forklare at dette er den mest ufeilbarlige vei til å lære å se Guddommen.

- Likeledes er det blitt min misjon å påvise at alt er såre godt. (Ref.)

K-76-163 Man skal nå frem til ikke alene å se Hansen og Petersen som fysiske foreteelser. Det skjuler seg noe annet bak disse navn, og dette annet er Guddommen. (Ref.)

K-76-163 Når De forsøker å forstå alle mennesker som de er, og sender kjærlige tanker til alt og alle - da vil De også forstå og oppleve livets mening og oppnå samvær med Guddommen. (Ref.)

K-78-161 Intet er utenfor Gud, også mørket er endel av Guddommen, det er Guds sekundære bevissthet, i hvilken fornyelsen av Guds bevissthet finner sted.

K-78-161 Da Guddommen er et levende vesen som opplever og skaper, er det--klart at samme Guddoms bevissthet må være under forvandling og fornyelse, ellers var hele universet blind automatfunksjon, og det er det ikke.

K-78-161 Hvis hele Guddommens bevissthet skulle gjennomløpe en utviklingsepoke og en tid - som de jordiske mennesker i øyeblikket- være behersket av djevlebevissthet (animalsk bevissthet pluss intelligens), hvem skulle nødstedet vesener så i sin bønn henvende seg til?

- Hele verdensaltets primære tilstand ville være en eneste stor bloddryppende redsel, hvi der overhodet kunne eksistere noe som helst i form av et verdensalt.

Kb-57 nr9 Og denne Guds vilje er altså den at der skal skapes en fullkommen

218.

fred og harmoni i alle våre medveseners innbyrdes forhold på samme måte som vi selv ønsker at der skal være fred og harmoni i vår mikroverden, forat vi kan oppleve gleden ved å føle oss både fysisk og psykisk sunne.

GUDS BILLEDE.

700

Derfor kan Guds billede kun uttrykkes ved noe som evig eksisterer, nemlig prinsippet: vesener inne i vesener, organismer inne i organismer eller tingene inne i tingene.

- Guds billede utgjøres av samtlige eksisterende levende vesener.

702 Vi har tatt den materie ut av Guds billede vi synes om og kaller denne materie for Guddommen, medens vi dømmer den øvrige materie i nevnte billede som djevleverk.

1787 Guds billede må være kulminasjonen av livets største egenskap den inntil 100% å kunne gi seg selv hen for andres lykke og velferd

xiv-17 Dette billede er det totalt fullkomne menneske, altså mennesket som har utviklet seg fri av alle dyriske tendenser, mennesket som ikke kan såre andre vesener, og heller ikke selv kan såres.

xiv-3-84 Han kan så atter fødes i en ny organisme (etter at den gamle er gått under) og således fortsettende, inntil han er blitt fullkommen, er blitt identisk med verdensaltets grunntone, kjærligheten, og således er blitt til Guds billede etter hans lignelse."

xv-2-63 Der kommer ingen til Faderen uten ved meg: Der kommer ingen til min guddommelige Fader uten ved min væremåte. Jeg er modellen på Guds billede i hvilket mennesket skal skapes.

- Kun den som her følger ham, vil urokkelig være forbundet med allmakten - for alle andre vil der vente et nytt Getsemane lengere fremme

xv-2-63 Livsmålet for ethvert levende vesen såvel som for et samfund, enhver nasjon, enhver rase eller folk, vil være dette, å overvinne ethvert truende Getsemane og derigjennem urokkelig være forenet med den altoverstrålende guddommelige vilje.

xvii-4-88 Guds billede er igjen det samme som Guds ånd, Guds viden og væremåte eller det som i Bibelen er blitt betegnet som Den Hellige Ånd.

xviii-4-75

Mennesket i Guds billede etter hans lignelse er det samme som mennesket i Guds væremåte.

- Det fullkomne menneske i Guds billede er altså et vesen som utelukkende er til glede og velsignelse for levende vesener. Det stråler kjærlighetens lys, varme og visdom ut til alt og alle.

xviii-4-94

Guds billede er det menneske som elsker Gud over alle ting og sin neste som seg selv, og dermed oppfyller hele livsloven. Guds billede er det menneske som ikke kan bli sint, ikke kan bli skinnsyk, ikke kan hate og forfølge, men tilgir ethvert menneske en hvilken som helst påvirkning, det så enn måtte ha iverksatt mot en.

xx-b-2 6

Vi ser således her hvorledes det jordiske menneske allerede i sin evige struktur er fremtredende i Guds billede (x.1, x.2, x.3.) Det består av de samme evige og uadskillelige prinsipper som han, og blir dermed garantert evig eksistens med evig livsopplevelse eller udødelighet.

xxii-2-72

Den aller høyeste form for lykke er dette i alt og alle, dvs. i alt som er tilgjengelig for sansning, utelukkende kun å se 'Guds bilde'.

- (73) Man ønsker verden i sitt eget bilde, men verden kan kun være i Guds bilde.

- Det er ikke Guds bilde som skal laves om til dette individs bilde, men derimot dettes bilde som skal omformes til å være i Guds bilde. **Og nøkkelen til å komme ut av overtroens og illusjonens mørke er utelukkende i å forstå dette at alt er såre godt.**

xxiii-l-8

Det skal i sin væremåte oppfylle det guddommelige princip: å være lysende, varmende og livgivende.

xxvi-41 Det er ikke så merkelig at vi på det fysiske tilværelsesplan finner bekymringer, sorger og lidelser, eftersom disse foreteelser utelukkende er avfallsprodukter og høvlesponer fra denne Guddommens skapelse av mennesket i sitt bilde etter sin lignelse.

xxx-l-5

Guds bilde er et uttrykk for den aller høyeste totale fullkommenhet, som overhodet kan manifesteres i visdom og kjærlighet og den herav følgende guddommelige væremåte.

xxx-l-6 |

Det tar millioner av år å skape det totalt fullkomne menneske som er ett med Gud.

DEV-l-92

Denne totale harmoni i livsopplevelsen er det samme som "Guds bilde" eller Guddommens væremåte.

DEV-2-130

Hvordan skulle Guds bilde kunne eksistere uten på samme måte (som et vanlig bilde) i kraft av sine skyggeregioner.

DEV-2-131

Guds bilde er et levende bilde. Det viser Guds natur, Gud bevegelse, Guds manifestasjoner og væremåte, Guds skapelsesprosesser, Guds hensikter og planer, Guds tilværelsesplaner, Guds alt-gjennemtregende sinnelag, Guds allvisdom, allmakt og allkjærlighet

DEV-2-136

Å bli til mennesket i Guds bilde er det samme som at vi likesom Gud lar vår sol, lys og varme gjelde både de onde og de gode, de rettferdige og urette på jorden.

K-53-133

Men Guds bilde etter hans lignelse er det samme som Guds væremåte.

K-55-3

Å være i Guds bilde er det samme som utelukkende å leve for å tjene andre, leve for å befri andre fra skjebner, knuget i overtroens og primitivitetens ulykkelige tradisjoner og gjøre dagliglivet til en permanent lysopplevelse, ja til intet mindre enn himmerikes rike på jorden.

K-69-17

Vi er i Guds bilde, idet vi også representerer universets grunnprincip partikler og tomrum.

K-69-261

Mennesket i Guds bilde etter hans lignelse er således en særlig væremåte og den herav følgende livsopplevelsestilstand for et levende vesen, og ikke skapelsen av det levende vesen selv.

K-72-102

De (jordmenneskene) skal lære likesom solene å kunne funkke og stråle såvel over rettferdige som urettferdige, over onde og gode. Mennesket i Guds billede skal ikke være et vesen som ikke kan like den eller den. Det skal ikke ønske smerte, straff eller død over noe annet levende vesen.

K-77-124

Når "Guds billede" er levende vesener inne i levende vesener, hva er så "Guds lignelse"?

Guds lignelse er Guds totale væremåte, dette å være til gagn og glede for helheten både i forhold til makro-, mellom- og mikrokosmos.

GULLKOPIER.

642

En gullkopi er det samme som et hungrende vesens kosmiske klarsyn av en erindring som uttrykker en manifestasjonsart, som alene kan tilfredsstille det samme vesens mest fremtredende mentale sult.

1130

Når denne kopi fremtrer i sin modne eller ferdige form fyller den vesenet med salighet. At denne kopi uttrykker kjærlighet blir til kjennsgjerning derigjennem at den er forherliget.

216

Da gullkopiene egentlig utgjør den essens som blir tilbake når en opplevelse har utspillet sin rolle som erfaringsgivende, og den av samme erfaring etterlatte erindring er blitt utrenset sålede at den virkelige ide eller kjerne, hvilket vil si facitet i samme erindring er blitt blottet, vil enhver gullkopi være identisk med facitet av den manifestasjons årsak eller ide, som avfødte handlingen.

216

Gullkopiene eller facitene blir derfor gjennom nevnte transformasjon (en form overfor hvilken tyngdelegemet kan reagere) ikledd intelligens eller følelsesmateriale av en sådan art at den får individets intelligenslegeme til å reagere. Denne reaksjon er jordmennesket begynt å bli bevisst i. Den hører nemlig inn under dets tankefunksjon. Gjennom hjerne og nervesystem forplantes denne funksjon videre til dets dagsbevissthet.

Mere om guldskopi-erindringer: [LB I, stk. 211](#)-20, 247. [LB II, stk. 356](#), 359, 388, 391, 397, 403, 408, 422. [LB III, stk. 642](#). LB IV, stk. 1109, 1111, 1180, 1191, 1276. LB V, stk. 1683-7, 1702, 1705, 1922. Det evige Verdensbillede = DeV I, stk. 13:9. DeV II, stk. 17:11. DeV III, stk. 33:6-8, 33:77. Logik, kap. 53.

HAT.2398

Ens mentalitet og herav følgende væremåte er kun bygget opp av de to store energikombinasjoner vi kjenner som hatet og kjærligheten. Disse to hører inn under kontrastprincippet, på hvilket all sansning er basert.

1267

Det levende vesens reaksjon overfor omgivelsene kan også være en slags altødeleggende gift eller sprengstoff, som nedbryter, oppløser, etser og splintrer alle andre energi- og stoffkombinasjoner i vedkommende vesens omgivelser. Det er denne reaksjon vi har lært å kjenne som hatet.

1286

Ved ”balansepunkt” mellom hat og kjærlighet må her forstås den særlige kombinasjon av stoffene og energiene som kan utløse akkurat den grad av hat og kjærlighet som kreves for at et jeg i denne kombinasjon kan fornemme sitt normale velvære og den herav avfødte naturlige glede ved livet.

1309

Hvilket hat kan eksistere uten å være basert på en krenket eller formentlig krenket eiendomsrett. Hvilken misunnelse kan eksistere uten å være en reaksjon over at man blir distansert av nesten i besiddelsen av ett eller annet av våre felles begjærs oppfyllelse.

K-72-179

Når et menneske hater et annet menneske utfolder det dermed en åndelig kraft, som hvis den person hatet er vendt imot også er hatefull, binder de to sammen i et felles helvede. Dette helvede vedblir å eksistere så lenge personene hater hverandre, og det kan strekke seg over flere inkarnasjoner.

HEDENSKAP.**xv-3-90**

Alt som går imot dette å elske sin neste som seg selv, er hedenskap.

xxii.2.37

Ved hedninger skal her forstås vesener som ennå lever i troen på en Gud eller Guddommer som blir vrede, kamplestne, straffer og hevner, guddommer hvis idealer mere eller mindre er krig og undertrykkelse av andre vesener.

xxii-2-38

”Kristne” vesener som både er døpte og konfirmerte og har alle disse formaliteter i orden, kan således godt være ”hedninger”, mens ”hedninger” eller vesener som hverken er døpte, konfirmerte eller kjenner noe til nadverden eller andre kristne foreteelser, godt kan være ”kristne”.

225.

HEVN.

2438

Hevn eder ikke selv I elskede! men gi vreden rum, thi det er skrevet: ”Meg hører hevnen til, jeg vil betale, sier Herren”. Denne lov utgjør altså den uskrevne, evige, absolutte lov for oppnåelsen av et virkelig sunt og lykkelig liv.

491

Å hevne fordi man selv har vært utsatt for hevn, kan kun være å formere hevnen. Men å tro at man kan fjerne en ufred ved å formere hevnen, som i realiteten er ufredens fundament, er jo topp-punktet av naivitet.

x-19

Å bli indignert, brutal og hevngjerrig overfor et annet vesen vil altså være det samme som å forfølge og pine et vesen, fordi det ikke har hatt den nødvendige fortid med de her skildrede nødvendige forutgående betingelser.

K-73-83

Hevn eder ikke i elskelige..., er en kosmisk, kjemisk formel, og forklaringen er at det ikke er det enkelte menneskes oppgave selv å sørge for at ”han som har gjort slik mot meg” og ”hun som har sagt slik og sånn” får hva de har fortjent og ”har riktig godt av”.

HIMMEL/HELVEDE.

881

(Her) stadfester han indirekte at himlenes rike og dettes vesener er noe annet enn himmelen og dennes vesener.

- Som vi har sett blir Himlenes rike dermed det samme som det riktige menneskerike eller utviklingsspiralens tredje avsnitt.

882 Ikke enhver som sier Herre, Herre skal komme inn i Himlenes rike, men den som gjør min himmelske faders vilje som er i himlene.

883 Himlene utgjør i denne forbindelse alle spiralens seks sfærer mens Himmerikes rike nærmere presisert er den intellektualiserte fortsettelse av jordmenneskets fysiske tilværelse.

891 Himmelen er den åndelige tilstand man må gjennomleve etter døden; helvede ligger i de fortsatte fysiske tilværelser etter den samme åndelige tilværelse.

892 Skal et sådant helvede bringe nytte? Ja, den utviklede forsker vil aldri bli vidne til noe i universet som er totalt nytteløst.

893 Men når ens ('kjærlige') oppførsel overfor nesten er diktert av angst for evig fortapelse, er den ikke diktert av kjærlighet - i heldigste tilfelle kun av dressur.

895 Helvedes ild er en fortærende, oppløsende, stofforandrende kraft.

900 Helvede blir således individets belæring om det sanne og usanne, det behagelige gode og det ubehagelige gode. ... en realitet igjennom hvilken den høyeste visdom blir til erkjennelse i det uvidende vesens bevissthet.

- Helvede og Himlenes rike er således kun de ytterste konsekvenser av årsaks og virkningsloven.

- Helvede er således veien til Himmerikes rike.

901 (Helvedes ild) må være lidelser vesenet får tid til å lære å kjenne til bunns, slik at de kan sette varige og fordelaktige preg i vesenets mentalitet.

919 Helvedes ild er vesenenes selvopplevelse av de ubehagelige virkninger av deres handlingers ufullkommenhet. Helvedes ild er akkurat den erfaringsopplevelse som vesenet umulig kan gis på noen som helst annen måte, såsom ved veiledning eller undervisning.

384 I himmelen er man totalt utrenset for egoisme (har bryllupskledningen på).

- De vesener man møter er gamle bekjente fra den jordiske sone, både venner og fiender.

- Ikke bare gamle venners men også fiendenes sympati lyser en i møte

1389oppleve en permanent sult for hvilken det ikke finnes noen mettelse (hvis livet slutter ved døden). Men en slik tilstand er jo det samme som helvede i renkultur, altså en tilværelse de jo ikke har kunnet gjøre seg fortjent til da de jo ikke har levet før.

1449 Hvert rike i spiralen har princippmessig sitt helvede og sitt himmerike.

1677 Helvede er den mørke farve med hvilken Guddommen avblender sitt overjordiske lysvell i grader som kan gjøres tilgjengelige for sansning. Det er disse tilsløringer som blir til det levende vesens bevissthet.

1677 Helvede eller mørket er således i forbindelse med lyset eller himmerikes rike livets fundament.

1677 Helvede er således ikke en forbannelse, straff eller vredes-manifestasjon fra forsynets side, men er en livsbetingende faktor i universets evige skapelsesstruktur.

1678

Helvede var ikke annet enn 'et farvestoff', 'mørk maling' som det udødelige jeg i forbindelse med Guds modellerende hånd bak de døde kropp, benyttet for å skape sitt livskunstverk: mennesket i Guds billede. De døde kropp er kun høvlesponene eller avfallsstoffene fra denne guddommelige skapelsesprosess.

1807

Denne nye videnskap (åndsvidenskapen) og dens innlevelse i praktisk, fysisk væremåte utgjør henholdsvis den nye himmel og den nye jord.

v-22

Helvede er sykdom, sorg og pine som igjen er virkninger av utførte handlinger som ikke har vært i overensstemmelse med de evige (kjærlighets-) lover. Helvede er således den samlede disharmonien i tilværelsen.

viii-137

Helvede er ikke noen straffeforeteelse for synder iverksatt av en guddoms vrede, men er derimot et evig eksisterende, beskyttende siste bolverk for vesnenes vandring imot mørket.

viii-137

Ingen kan nemlig oppleve helvede uten å oppleve eller se at dette er kulminasjonen av det ubehag som alltid uunngåelig oppstår der hvor tanke- og viljeføring ikke er i kontakt med nestekjærligheten eller den grunntone på hvilken hele universet hviler.

xx-a-2-57

Himlen er jo det samme som hele verdensaltet, som i seg selv er et uendelig himmelrom.

xxi-a-2-28

Dette å frykte livet og samtidig leve i redsel for døden er intet mindre enn helvede i renkultur.

DEV-2-131

Som vi allerede har berørt er Ragnarokk eller helvede absolutt ikke noen straff fra Gud, men derimot en naturlig virkning av vesnenes forhold til årsaks- og virkningsloven.

L-185 Helvede er således intelligensens første frukter.

L-186 ... helvede blir således et drama som utspilles utenfor det egentlige dyrerike og utenfor det egentlige menneskerike.

L-186

Da denne av helvede befordrede følelsesutvikling hever individet langt opp over det dyriske følelsesnivå... blir helvede jo den "livsånde" som Gud innblåste den av jordens muld formede Adam, og hvorved han ble til et levende menneske.

L-186

Og det er i helvede at den fortapte sønn oppdager at livet borte fra faderen, hvilket vil si, livet i gudløshet, egoisme, hensynsløshet, maktbegjær o.l., er oppfyllelsen av dyrisk mentalitet, av dyrisk levevis, og således symbolsk er det samme som å ete sammen med svinene.

K-53-132

I Guds store verdensplan finnes det ikke noe helvede som ikke samtidig er et Getsemane, og ikke noe Getsemane som ikke er et helvede. Dvs. at det ikke finnes noen som helst mørkesone i hvilken det ikke er veiledende fyrtårn og redningstjeneste.

K-71-4

Vi ser at Helheim var således ikke noe helvede for de ikke-drepende individer, men et paradys, da dette nettopp var hva som var moral for disse vesener.

K-71-160

Disse (universets) lover er den største garanti forat enhver form for helvede skapes av det levende vesen selv, og også for at disse helveder fjernes og overvinnes av de levende vesener.

K-84-3

Hvordan kan en evig eller uendelig straff stå i et rimelig forhold til en timelig eller endelig forseelse. Og hvordan kan det skapte straffes for sin egen ufullkommenhet.

K-84-3

Da vesnene i helvede aldri i all evighet kan utfries fra sine pinsler, vil deres opphold her være totalt blottet for noe for vesnene selv gavnlige eller nyttige formål.

HJERNEN.

51

De levende veseners hjerner er kun mottagelige for tankebilleder av en særlig bestemt styrke. Tankebilleder som ligger over denne styrke flyter ut og blir fantastiske eller helt utilgjengelige for individet, mens tankebilder som ligger under denne styrke også flyter ut, blir primitive og oppløser seg i naivitet.

51 Da individenes hjerneorgan med utviklingen forandrer seg, slik at det etterhånden blir istand til å motta tankebilleder av større og større styrke, blir det også istand til å motta den lyse utstråling fra skapeprincippet i større og mere forfinede former for tankebilleder.

224

Nervesystemet består dels av fysiske energier og dels av åndsenergier.

- Så lenge energibølgene passerer de fysiske deler av nevnte system, er de identiske med individets behags- og ubehagsfornemmelser.

- Men hinsides denne del fortsetter de elektriske bølger som ikke-fysiske og vil da av det pågjeldende individ kun kunne oppleves i forhold til som dets åndelige legemer er utviklet til å kunne reagere overfor disse bølger.

224 I hjerne- og nervesystemet finnes særlige sentre for de forskjellige åndsfunksjoner. Det førstnevnte vesen (jordmennesket) vil altså tro at disse særlige sentre er årsaken til funksjonene, mens de i virkeligheten utgjør særlige innstillingsorganer for fysisk avsendelse og mottagelse av de tilsvarende særlige åndelige vibrasjoner.

225 Reaksjonsforplantningene gjennom hjerne og nervesystemet blir disharmoniske hvis det er noe i veien med de særlige sentre i nevnte system. Slike disharmonier kjennes i den daglige tilværelse under begrepene: sinnssyke, åndssvakhet og lammelse.

K-33-5-5 Her må man forstå at hjerne- og nervesystemet hos de levende vesener utgjør et høyere elektrisk anlegg for mottagelse og avsendelse av energibølger.

K-33-5-6 Når det jordiske menneske gjennom livets opplevelse etterhånden blir ført frem fra de lange til mere og mere korte bølgelengder, kan denne overgang kun skje ved visse forandringer i deres mottager apparat, hjernen.

-Denne forvandling består i åpningen av likesom en ny og hittil låtent eller ubenyttet del av hjernen.

-En sådan forvandling er f.eks. den almindelige religiøse eller sekteriske omvendelse.

K-33-5-6

Men da det jordiske menneskes hjerne ennå er langt fra å være tatt i bruk i hele utstrekningen av det den i realiteten er bestemt til, vil der være flere sådanne i denne ennå forekommende latente eller ubenyttede sentre, som altså vil bli åpnet eller tatt i bruk etterhånden som individets moralske utvikling skrider frem.

- Når et sådant senter begynner å bli modent for benyttelse utløses dets funksjonsevne ved et særlig kraftig bombardement utenfra av de for samme senter tilpassede bølgelengder (foredrag, moralsk undervisning o.l.) Denne utløsning fornemmes eller oppleves ofte av

individet som et psykisk syn av ild, flammer eller andre forskjellige lysende fenomener.

K-68-110

Hvis man tilegner seg stoffet (kosmologien) litt etter litt, etterhånden som man har bruk for det, vil hjerneceller som ennå ligger latent i ens hjerne utvikles, og man vil merke hvordan evner til å forstå tingene gradvis vokser.

K-69-18

Denne vår bevissthets- eller mikroelektriske kraft (fra våre ønsker og begjær) føres gjennom vår hjerne som utgjør et spesielt innrettet eller oppbygget galaksesystem til vår nervegalakse, hvorigjennom bevissthetskraften gjennom oppmagnetisering av blodet føres til alle de øvrige galaksesystemer med sine partikler og tomrum.

K-73-179

De har centre i Deres hjerne som ennå ligger latent, parat til å bli tatt i bruk, og der vil med tiden inntre en evne i deres bevissthet til å se alt som livsytringer, og ikke bare det, men som det beste som kan skje i øyeblikket, enten det som møter Dem er behagelig eller ubehagelig.

K-78-113

Hjernen er et instrument som er bygget opp av organisk maten og det vil i virkeligheten si særlige kombinasjoner av "sten, vann og luft".

HOMOSEKSUALITET.

857

Denne voksende sympati kan endog bli så sterk at den går ut over individets almindelige likevektsfølelse overfor det motsatte kjønn. Det kan for en tid miste så meget av sin sympatievne at det ikke engang kan vise almindelig hensynsfullhet overfor nevnte kjønn.

858 Men at et vesen hadde en litt sterkere sympati for et vesen av sitt eget kjønn enn det var almindelig, var en uhørt frekkhet, er likefrem djevlesk undermineringstendens av selve slektens eller artens beståen.

858 Men hvordan skulle en uvidende almenhet, moralvoktere og lovgivere som ennå selv blomstret i en ikke alltid helt sømmelig sympati for det motsatte kjønn, og hadde den brunstige bukks antipati imot sitt eget kjønn, kunne ha en annen innstilling.

859

Og hvordan kan det brunstige han- eller hundyr med denne sin eneste erfaring av seksualisme, kunne forstå en fra sin egen avvikende kjønnstilstand.

1856

Der bor allerede en ubevisst tendens til å fornemme sympati for sitt eget kjønn dypt i hvert eneste menneske, men den kommer ikke og skal helst ikke komme frem til sitt opphavs kunnskap eller våkne dagsbevissthet på annen måte enn som en av naturen selv diskret og lempelig eller umerkelig befordret normal polutvikling.

xiii-79

Men her kan det ikke noksom slås fast, at denne nye sympati for sitt eget kjønn er milevidt borte fra sin bestemmelse hvis den ytrer seg som et glødende begjær efter å besidde det eller det vesen av sitt eget kjønn for seg selv alene, og dermed avslører sitt opphav som et tilsvarende forelsket vesen.

- Et sådant vesen kan derfor ikke være noen representant for det nye menneske, Kristusvesenet eller vesenet i balanse.

- Og det gjør jo ikke saken bedre at det er den seksuelle pol i vesenet som det ennå ikke har organisme for, som er dominerende.

xiii-79

Hvis en mann er forelsket i en annen mann, og her føler besiddelsestrangens og skinnsykens kvaler, vil det jo kun være uttrykk for at hans maskuline pol i tilsvarende grad er satt ut av spillet, og at vesenet derfor regjeres av sin feminine pol, med andre ord, han er blitt en slags kvinne i en mannlig organisme.'

xiii-80

Når disse foreteelser kan forekomme (forelskelse i sitt eget kjønn), skyldes det en altfor hurtig eller unaturlig forceret utvikling av den motsatte pol i vesenet.

K-69-291

Og man vil komme til å erkjenne at dette å være homoseksuell, som er det samme som å være dobbeltpolet, ikke behøver å bety at man er en paria, at man er en avsporet, at man er pervers, at man er en seksualforbryter, ligger under for en feilaktig vane, er en særling, man er abnorm eller befengt med noen av de andre mentale særheter menneskene synes å koble til den homoseksuelles eller det dobbeltpoledes menneskes mentalitet og psyke.

K-69-291

Homoseksualitet i renkultur er således ikke noen last eller avsporing. Den er organisk forankret i dobbeltpoletheten og nestekjærligheten og er det livets fundament uten hvilket en virkelig lysets verden i total renkultur ville være en absolutt umulighet.

HOVMODIGHET

xii-23

Hovmod er ydmyghetens diamentrale motsetning, er identisk med troen på at man i kraft av sine tilegnede verdier eller opphopede materier er et langt større og fullkomnere vesen enn den neste som ikke er i besiddelse av slike rigdommer.

Og da man ennå ikke er moden eller åndelig kvalifisert til å bære fornemmelsen av overlegenhet overfor medvesnene, blir man ukjærlig overfor denne neste, som ikke har nådd den samme materielle posisjon som en selv.

xii-34

Hvordan ytrer det religiøse hovmod seg? Når et vesen påberoper seg å være frelst, påberoper seg å tilhøre Guds utvalgte barn, og føler dette som en særlig yndest det er kommet i hos Guddommen, og ved hvilken yndest det føler seg hevet over andre vesener, dem utenfor vedkommende sekt.. er det så ikke forfengelighet?

xii-42

Hovmodet er altså det samme som talglyset som ønsker å utgi seg for intet mindre enn solen, av hvilken grunn den derfor må kjempe med å sverte solens altfor faretruende og for talglyset kompromitterende lys.

xii-43

Hovmod står for fall: Og det er dette fall som efterlater ydmygheten. Uten dette fall ingen selverkjennelse, og uten selverkjennelse ingen opplevelse av den absolutte sannhet.

xii-44

Hovmodet er den mest effektive form for tillukkelse av sansen for beskuen av enhver form for høyere kosmisk eller intellektuell innsikt i livet.

xii-46

Hovmod likesåvel som enhver form for det vi kaller det onde er noe vi alle i absolutt samme grad må passere i vårt evige spiralkretsløp eller utvikling.

DEV-3-280

Hovmodet er en tankeart i hvilken vesenet overvurderer sin egen mentale eller fysiske kapasitet. Det oppfatter mere eller mindre seg selv som alle andre mennesker overlegen, ganske uten at der foreligger noe som helst berettiget grunnlag herfor.

HUKOMMELSE.

2408

Alle ulykkelige skjebner som vesenet i tidligere liv har gjennomgått, etterlater i vesenets nuværende liv en ubevisst hukommelse om disse tildragelser.

321

Er de mange nervesammenbrudd og sinnslidelser det daglige liv utviser, ikke et tilstrekkelig bevis for at menneskenes erindringer fra det nuværende liv i et sådant tilfelle allerede har vært en så tyngende belastning at det langt har overskredet vesenets men tale bæreevne. (Hva om det også skulle huske sine tidligere liv). Erindring av fortiden ville ikke kunne endre de nuværende lidelser.

356 Med sin evne til å jonglere med denne energi, kan individet føre sin fortid inn i nutiden, kan ut fra disse fortidige opplevelser veilede seg selv i sine nutidige beslutninger.

455 Ved erindringer fra tidligere inkarnasjoner, er både sted, tid og tilknytningen til jeget som personlig opplevelse utgått av dagsbevisstheten. Kun lidelsesbildet blir tilbake og fremkalles automatisk når individet bivåner begivenheter i slekt med lidelsesbildet.

1109

Det er nemlig med erindringer som med frukter. De kan være sure i sin fremvekst, men ved innflydelse av sol, varme og næring blir de modne.

- Hukommelsesevnen er således en mental forgyldningsevne. Den fjerner det uedle eller usanne (brodden, bitterheten, nedtryktheten) og bevarer det sanne i erindringene. Disses identitet som kopier av originalopplevelsen kan derfor i deres modne tilstand kun fremtre som mentale gullkopier.

1121 Men tenk hva det vil si således å eie en levende, fullkommen total kopi av det opplevede verdensalt som sin egen absolutt private eiendom, ja som et for andre vesener ganske utilgjengelig lønn kammer, utelukkende skjenket av det evige forsyn.

187 Hos det primitive dyr kan gjenkjennelsesevnen kun komme til uttrykk gjennom instinktlegemet, og en gjenkjennelse for samme vesen kan kun forekomme i form av anelse, ikke i form av viden. Gjenkjennelsen blir altså i dyrerikets soner hovedsakelig - ikke en forutviden, men en forutanelse.

187 Men gjennom dyrerikets robuste livsbetingelse, blir denne gjenkjennelses- eller forutanelsesevne utviklet til genialitet. Dyr ene er således i stor utstrekning trenet opp til å kunne kjenne en oppstående begivenhets begynnende spede virkninger, ja endog mens disse er ganske hårfine og ikke tilgjengelig for de rent fysiske sanser.

- Og det er denne gjenkjennelsesevnen videre utviklede forgreninger vi kjenner under begrepet psykiske evner.

209 Jordmenneskets opplevelser går hurtig i glemmeboken. Kun de mest grove og robuste opplevelser som enten i behag eller ubehag har gjort dypest inntrykk på individet, kan bevares gjennom årtier.

209 Denne indre verdens detaljer vil utelukkende bestå av speilbilder eller erindringer av det pågjeldende individs samlede opplevelser gjennom flere utviklingsspiraler.

210 Hukommelseslegemet hos jordmennesket befinner seg på et så lavt nivå at det må sidestilles med det fysiske legemes tilstand før dette representerte fysiske sanser.

210 Da hukommelseshorizonten ligger innenfor jordmenneskets nuværende liv, er den overtro blitt almindelig i samme vesens utviklingssone, at det nettopp har begynt sin tilværelse med dets nuværende lokale livs begynnelse.

210 Mellem inkarnasjonene, når vesenet passerer salighetsriket, reagerer det gjennom sitt hukommelseslegeme overfor erindringer fra de to eller tre nærmest foregående liv. Dette vil igjen overført til fysisk tid si opplevelser inntil noen få århundreder tilbake i fortiden.

210 Erindringene (fra tidligere liv) fortaper seg i hvert nytt fysisk liv til fordel for de nye fysiske opplevelsers erindrings uhindrede bearbeidelse til erfaringsmateriale.

211 Alle erindringer, selv om de er nokså mørke og uhyggelige, vil således, etterhånden som de har utfylt sin misjon i individets bevissthet, etterlate seg kopier i kjærlighetsmaterie, som jo utgjør den åndelige verdens edleste metall eller gull.

211 Alle mørke erindringer vil derfor etterhvert som tiden går, komme til å stråle i et stadig tiltagende forherliget skjær. Og det er utviklingen av dette som ligger til grunn for at "tiden leger alle sår".

211 Da alle erindringer av opplevelser i denne indre verden således kommer til å fremtre i guddommelig glans, og denne glans igjen fornemmes som salighet, har individenes indre verdener tilsammen fått navnet "**salighetsriket**".

213 Når individet opplever sin indre verden i kraft av sitt hukommelseslegeme, blir opplevelsen identisk med "erindring", når det opplever i kraft av intuisjonslegemet, blir opplevelsen en "nyopplevelse".

213 Erindringsevnen utgjør en slags høyeste føleevne, mens intuisjonen utgjør en høyeste synsevne.

213 Med hukommelseslegemet ser man ikke gullkopiene, men fornemme dem direkte (som vi med følelsen fornemmer våre organiske legemsdeler).

Med intuisjonslegemet fornemmer man altså ikke gullkopiene, men reaksjonen av disses innvirkning på intuisjonsenergien, dvs. en slag ytre opplevelse eller det samme som å se (som vi med synsevnen opplever de mineralske realiteter i vårt legeme).

214

Likesom vi ikke kan føle de fysiske smerter i medvesnenes legemer, således kan man med hukommelseslegemet heller ikke føle medvesnenes erindringsmateriale eller gullkopier. Likesom man med sitt fysiske syn kan se andre fysiske gjenstander, kan man også med intuisjonen se andre gullkopier enn sine egne.

214 Det kosmiske klarsyn eller intuisjonslegemet gir individet opplevelsen av evigheten i form av syn, medens hukommelseslegemet gir individet den samme opplevelse, men i form av direkte følelse.

215 Da jordmennesket pga. sitt hukommelseslegemes primitive standard ennå ikke fornemmer eller har følelse i sine gullkopier, må det jo nødvendigvis bli følelsesløs i sin intuisjonsfunksjon.

260 Da det bærende i den sjette sone er opplevelsen av den indre verden, er vesnene her i meget ringe grad aktive utad mot den ytre verden, og der fremkommer da også i denne, der hvor den direkte grenser opp til den indre verden en viss form for stillstand. Denne tilsynelatende stillstand kjenner vi under begrepet mineralriket.

i-44 Her må man naturligvis forstå at hukommelsen ikke sitter i den fysiske hjerne som almindelig antatt.

- Hjerneområdene utgjør derimot mikroorganer for transformasjon av fysisk energi til åndsenergi.

x-II Hukommelseslegemet i forbindelse med det oppsummerte vell av erfaringer blir likesom et helt kartotek for individet. Uten dette kartotek ville det være ganske umulig for noe vesen å sanse.

xxix-50 Men det er jo kun en kjærlig foranstaltning i Guddommens skapelse av mennesket (at de ikke husker sine tidligere liv). Det ville ikke være likefrem lysende eller opplivende erindringer for de pågjeldende mennesker å oppleve.

- ... og en teoretisk viden avholder ikke menneskene fra å gjøre det onde.

L-41

Skyldes ikke mange søvnløse netter en altfor livlig erindring Mon ikke nettopp mange mennesker er så tyngt av svære erindringer fra sitt nuværende liv at det ville være katastrofalt om de også fikk erindringer fra en tidligere periode å belastes med.

K-37-42

Denne i den fortettede fysiske materie innkapslede "salige erindring" eller sjette grunnenergi, kommer til syne som det i samme materie nedgjemte naturlige anlegg for, ved ytre påvirkning (varme) å omskapes til organisk liv.

- Alt liv er en reaksjon mellom kulde og varme.

K-37-42

All fysisk materie er således i virkeligheten kun innefrosset kosmisk bevissthet, og kan derved kun ved fysisk varme igjen frigjøres og komme til utfoldelse.

K-72-277

... hukommelsesmessig står det jordiske menneske som det bladløse tre i skogen. Men etter vinter og vår kommer sommer, der vil engang komme tider hvor samme vesen ved hjelp av sin hukommelse kan bevege seg tusener, ja millioner av år tilbake i tiden og se, hva det da opplevde.

HUMANITET/MEDMENNESKELIGHET.

2408

Medens intelligensen kan utvikles ved erfaring og undervisning, kan humaniteten kun utvikles ved lidelsesserfaringer.

2409 Idet humaniteten kun kan utvikles ved selvopplevede lidelsesserfaringer, og ikke ved undervisning, kan kun livet selv utvikle denne evne hos vesnene.

2500 Hvis vesenet dyrker, stimulerer eller pleier de dyriske tendenser i sin bevissthet, motarbeider og hemmer det likeledes det menneskelige utvikling i sin bevissthet.

[2505](#) I humane, intellektuelle kretser begynner man å fatte at den dobbeltpolede kjærlighet må være av en dypere og mere rimelig natur enn avsporing, sykелighet, perversitet eller abnormitet. Allikevel vil den ennå en tid fremover skape gene, intoleranse og baktalelse for sitt opphav.

2523 Selv om den humane evne vokser og skaper frastøtning fra det onde, vil den ikke kunne gi menneskene noen særlig teoretisk veiledning i hva som er virkelig ondt og virkelig godt. Det er så meget som tilsyneladende er godt, men i virkeligheten ondt og omvendt. For å kunne avgjøre hva som er ondt og godt i den guddommelige verdensplan, må man kjenne denne plans hovedstruktur.

2566 Da den humane evne krever et meget, meget lengere tidsrum for å kunne utvikles enn intelligensen, kunne den umulig stå mål med intelligensens utvikling.

2576 Men således var det ikke med hele Jesu samtid. Her var et overveldende flertall som slett ikke hadde et sådant erfaringsmateriale fra lidelser og ulykkelige skjebner fra foregående liv at de hadde fått et sådant humant sinnelag. Og når de ikke hadde fått et sådant sinnelag, hadde de heller ingen bruk for noen veiledning for hvorledes de rettmessig burde manifestere dette sinnelag.

2654-23at den såkalte verdens frelse er utviklingen av humanitet eller absolutt nestekjærlighet.

2658-33 Disse mennesker er således vokset over religionenes begynnende fortolkning av humanitet eller kjærlighet i samfundets statsstyrelse, lovsystemer og rettsvesen, og har i sitt sinn langt større krav til kjærlighet enn de som for deres samtid er autoriserte og gjeldende.

2658-29 Den humane evnes utvikling skjer automatisk igjennom de lidelser eller ulykkelige skjebner som vesnene ved sin uferdige væremåte avføder. Humanitet er ikke noe man kan tilegne seg ved intelligens, således som man kan tilegne seg viden i kraft av denne evne. Har man først fått utviklet denne evne, kan man med intelligensen intellektualisere den- dvs. å gjøre den logisk.

916 Nei, nutidens helter kan kun laurbærkranses hvis de har svingt sverdet i humanitetens navn. I motsatt fall går de til tukthus, straff, vanære og nedverdiggelse.

605 Men disse (humanistene) avslører en hensyntagen til vesener av alle kategorier, planter, dyr, mennesker som langt overstråler de materialistiske veseners sympatiske anlegg.

1784 Under begrepet humanisme dekker der seg kun den begynnende nestekjærlighet eller en sympati som strekker seg lengere enn dets almindelige av hankjønns- og hunkjønnsinteressen dikterte samliv, og den herav følgende familie- eller slektssympati.

xvi-3-56 Dets instinkt animerer det (jordmennesket) godt nok til å ønske ulykke over motparten, men en begynnende humanistisk følelse virker nu inn i vesenets utvidede tenkeevne og skaper her tanketarter som går i retning av å forsvare motparten.

Vesenets instinkt og følelse kommer her således i konflikt med hver andre.

xviii-2-34

Idet menneskene kommer til å høste de lidelser de i sin væremåte sår overfor sin neste, får de utviklet en fundamental ny evne, nemlig den humane evne. Den utgjør evnen til å fornemme sin nestes lidelser i sitt eget sinn. Det er denne evne vi kaller medlidenhets evnen, og den er begynnelsen til den virkelige nestekjærlighet som utgjør livslovens oppfyllelse.

xviii-2-35 Den materialistiske videnskap blir nu (når mennesket er blitt humant) kun hyldet der hvor den er i samklang med vesenets sympatiske anlegg.

xviii-2-36 Man savner et virkelig åndelig fundament (for humaniteten). De gamle religiøse dogmer gir ingen næring for intelligensen, selv om de har vært åndelig føde for menneskene gjennom årtusener.

ixx-2-56 Denne nye evne beforder menneskets humanistiske begavelse og innstilling. Det er den som bevirker at man ikke kan vedbli å nenne å gjøre ondt mot medvesnene. Denne evne utvikles kun gjennom lidelsene.

xx-b-55 Det er en væremåte som er en total motsetning til dyrets, idet den utløses av lysten til heller å gi enn å ta, medens den dyriske utløses av lysten til heller å ta enn å gi.

xxi-b-61 Det vesen som befinner seg på det lavere (humane) trinn, kan selvfølgelig kun ha en væremåte som er tilsvarende lavere enn det vesens væremåte som befinner seg på et høyere trinn. Å forlange at disse vesener skal kunne manifestere seg ens, er tåpelig.

xxi-b-6 4 Endel av veien mot lyset er altså dette å komme bort fra den villfarelse det er ikke å se sin nestes synspunkt og hans derav avfødte væremåte ut fra hans eget åndelige ståsted.

xxv-106 Denne nye væremåte er den begynnende, virkelige menneskementalitet. Den blir foreløbig betegnet som "humanisme". Men engang vil den ha utviklet seg til å utgjøre den nestekjærlighet som er alle lovers fylde.

DEV-2-1 47

Denne humane evne utgjør altså det samme som vesenets nestekjærlighet. Denne evne kan i givne situasjoner oppløse eller nøy-

tralisere tilbakevendende skjebnebuer, og derved frigjøre vesenet for overflødig mørk karma eller ulykkelig skjebne.

DEV-2-181

Det er også de menneskelige tendenser som skaper militærnektere, skaper fredsbevegelser, får menneskene til å leve vegetarisk, til å være dyrevennlige så de skaper lover for beskyttelse av dyr.

DEV-3-284

(Guds åpenbaring av konsekvensene av ikke å elske sin neste) er i seg selv ikke en teoretisk belæring om mørkets natur. Den er derimot en indre psykisk funksjon som automatisk omdanner lidelsesserfaringer til den humane evne.

K-69-51

Når masser av mennesker idag ikke kan nenne å gjøre visse ting, som andre kan nenne å gjøre, er det fordi de i tilstrekkelig grad har opplevet virkningene av sådanne handlinger; de føler dem inni seg og vil ikke utsette andre for noe slikt.

HØYINTELLEKTUALITET.2469

Men for å bli et høyintellektuelt vesen er det ikke nok å bli intelligent og teoretisk, vite hvordan man skal handle for å få en lykkelig skjebne. Det kreves humanitet eller nestekjærlighet. Denne evne består i å kunne fornemme andre veseners bekymringer og lidelser i sin egen psyke.

xxi-b-9

Et høyintellektuelt vesen er altså i absolutt forstand et individ som fornemmer alle andre veseners liv pulsere i sitt eget indre og samtidig har denne fornemmelse under en med samme fornemmelse fremtredende jevnbyrdig, intelligensmessig kontroll, således at dets manifestasjon fremtrer i fullkommen harmoni med livets evige lover.

xxi-b-l 2

Å være høyintellektuell vil altså være det samme som å være allkjærlig, hvilket er det samme som med forståelse å elske alt og alle. Et slikt vesen kan ikke kritisere, tenke nedsettende eller handle ondt imot noe eller noen, nettopp fordi det som en kjennsgjerning fornemmer og ser Gud som det dypeste opphav i enhver form for manifestasjon, skapelse og opplevelse.

xii-b-25

Og det er altså kun de av dens vesener som er begynt å vokse ut over den gamle verdensimpuls, dvs. ut over de gjengse religiøse dogmer og bokstavformer, som er å uttrykke som høyintellektuelle, og derfor kan være identisk med den gode jord for sæden fra den nye kosmiske verdens impuls.

K-81-78

Denne kombinerte intellektualitet og humanitet, høyintellektualiteten, vil nemlig forklare menneskene at alle de manifestasjoner som er dødbringende, som er giftige og skaper fiendtlighet mellom mennesker, er tåpelige, er sykdomsbefordrende, er underminerende all kultur og alt det som arbeider i retning av fred.

IDEER.

190

Når en slik kopiering av en åndelig gjenstand er tilendebragt fremtrer kopien på det fysiske plan som en realistisk, fysisk gjenstand, medens den åndelige original derimot, kun blir uttrykt som den nevnte gjenstands ide eller plan.

243

Når vi passerer det fysiske plans grense, kan bevegelsen ikke lenger oppleves som bevegelse, men som ide, hvilket vil si hensikt. Alle eksisterende bevegelsers absolutte faciter, eksisterer således ikke i hastigheter, men i hensikter.

244

Da en hensikt er det samme som et manifestasjonsbegjær, og dette igjen utgjør en åndsrealitet, kan en hensikt ikke eksistere på det fysiske plan, men derimot kun den bevegelse som er middel til hensiktens oppfyllelse.

vi-6

Er ikke de levende veseners organismer kulminasjonen av fullkommenhet. Er ikke hvert enkelt organ åpenbaringen av 100% hensiktsmessighet. Er ikke samme organ dermed åpenbaringen av en tilsvarende fullkommen teknisk ide.

K-68-134

Når et menneske får en lys ide som slår ned som et lyn i ham, er det intuisjonen som virker. Han vet bare ikke at det kommer fra et annet plan enn det fysiske, fra ideenes verden som er hinsides det fysiske plan.

K-69-16

Et hav av geniale ideer omgir menneskene og vil kunne stråle inn i deres bevissthet etterhånden som de kommer på bølgelengde med universets grunntone, som er den å være til gagn og velsignelse for levende vesener, og som er uttrykt i det gamle religiøse sprog som "Den Hellige Ånd".

IDEALER.

iv-19 Så lenge den offentlige mening, skikk og bruk, hva som passer seg ennå bestemmer dine idealer, skal du derfor ikke vente deg å få se den innviede, selv om du møter ham i kjøtt og blod.

xviii-3-56

Thi menneskene kan ikke forandres fra primitivitet til høyintellektualitet bare ved å få foreskrevet de høyere verdens idealer. Disse idealer kan absolutt kun utgjøre et supplement til en helt annen undervisningsprocess, nemlig erfaringens opplevelse.

INDIVIDUALITET.

2472

De levende vesener utgjør alle til en viss grad en fra andre levende vesener adskilt enhet. Men samtidig med at enhver enhet i seg selv er en individualitet, eksisterer den kun i kraft av sin tilknytning til alle andre individuelle enheter.

2474 Det er disse sanse- og manifestasjonslegemer som jeget og Overbevissthetsen ikler seg, som skaper en tilsynelatende adskillelse mellom de levende vesener, og derved opprettholder vesnenes opplevelse av individualitet.

2475 Denne adskillelse fra andre levende vesener er således en skapt foreteelse. Men en skapt foreteelse kan ikke utgjøre den virkelige analyse av situasjonen. Den kan kun være en tenkt motsetning til det absolutte.

1093 Og det er denne forskjell i tingenes plassering i forhold til centrum, som betinger det levende vesens evige individualitet.

476 Men etterhvert som individet skrider fremad i utviklingen, blir det mere og mere dyktiggjort i å kunne klare seg selv, hvilket vil si, det utvikler sin individualitet, og dets flokkavhengighet degenererer.

476 Men vesnene er ennå ikke så selvstendige mentalt og fysisk stabilisert at de er fri av flokkavhengigheten. Og det resulterer i at de senere melder seg inn i nye flokker, hvilket vil si, politiske, religiøse eller fagmessige sammenslutninger.

477 Når vi allikevel ikke oppfatter foreninger som stoff, skyldes det et kosmisk perspektivforhold.

1089 Og det er denne lille uinntagelighet av hverandres legemlige og åndelige rum, der som før nevnt gjør vesnene individuelle.

- Vesnene på samme trinn har felles "storhorizont" men individuell mikrohorizont".

1093 Det fulle kjennskap til individualitetens årsak er i høy grad de vises sten. Det viser inntil 100% tåpeligheten i all utfoldelse av vrede.

2103 Men selv om det er mitt liv som er i deg, er dette allikevel i kraft av X.2 og dets evige, uforanderlige struktur garantert deg som en evig urørlig eiendom i henhold til hvilket du således kun kan eksistere som en evig individualitet.

35 første halvdel av spiralen kommer individet til å oppleve den høyeste fornemmelse av sitt jeks adskillelse fra andre levende vesener. Denne fornemmelse er identisk med det vi kaller individualitetsfølelse.

- Det skjer en fornyelse i følelsene, som er det samme som jefølelsen.

viii-151

Det er denne individets individualitet som synsfelt eller vindu inn til det nevnte høyeste manifesterte noe, som er dets individualitet.

K-78-189

... det enkelte menneske er ikke avhengig av det samlede samfunns vekst. Det ligger i det enkelte menneskes hånd å fri seg av den kamp som raser rundt omkring det. Hvis De skaper neutralitet i Deres egen indre verden, og ved hjelp av Deres vilje oppøver Dem i å se tingene i et upartisk lys, vil Deres sinn bli langt mere harmonisk enn det kanskje nu er tilfellet.

K-81-124

Men det enkelte menneske behøver ikke å vente på menneskeheten. Forsynet er overdådig utstyrt med midler til å la hvert enkelt menneske nå frem til denne høye kultur uavhengig av andre.

xii-20

Vi ser derfor at nasjonene fremtrer med karakter, likesom individene.

245.

ILLUSJONER.

1055

At tingene fra et visst synspunkt er en illusjon er ganske riktig, men dette synspunkt ligger som nevnt ganske utenfor livet, og kan umulig anvendes som rettesnor i noen som helst viljeføring.

1441

Kubikkmeteren var altså en begrensning som er identisk med uendeligheten. Men en begrensning som er identisk med uendeligheten, er det samme som en illusjon.

INNVIELSE.

iv-18

En sådan (innviet) person ferdes blant menneskene midt i den store hop, men de kjenner ham ikke. Da han ikke er kommet for å la seg tjene, men for å tjene, er det ikke utelukket at man støter på ham i en tjeners skikkelse (visergutt, hushjelp, vaskekone, arbeider osv.)

iv-20 Når Guds ånd oppfyller en person i den fysiske verden, skjer det uten unntagelse for å føre noe nytt inn i verden. Denne innviende begynner derfor aldri å plagiere det som allerede er manifestert av Guds ånd gjennom tidligere innviende personer.

viii-102 Det må her forstås at innvielse eller den store fødsel ikke utgjør en ceremoni foranstaltet av mennesker, men derimot er et produkt av en naturlig organisk utvikling av en mental evne akkurat som alle de øvrige sanser, syn, hørsel, lukt og smak osv.

xv-31 Denne menneskenes første religiøse epoke, hvor de i kraft av sitt religiøse instinkt, støttet og veiledet av verdensgjenløsningen, urokkelig ante høyere psykiske eller åndelige makters, guddommers eller en guds eksistens, alt etter deres midlertidige trinns oppfattelsesevne eller instinktmessige kapasitet, utgjør den første grad av menneskehetens store innvielse.

xv-36

Derfor blir ragnarokk, dommedag eller mørket i verden således en uunnværlig epoke i Guds skapelse av mennesket i sitt billede. Og vi må uttrykke dem som den store innvielses annen grad.

xv-42 Og således fortsetter den tredje grad av menneskets kosmiske innvielse (ved kosmiske glimt) inntil vesenet ikke lenger har noe uferdig i sin mentalitet eller væremåte.

- Da inntreder den store guddommelige innvielse jeg har uttrykt som "den store fødsel". Den er selve kulminasjonen av innvielsens tredje grad.

DEV-3-268 Denne fase eller dette utviklingsområde (overgangsfasen fra enpolethet til dobbelpolethet) utgjør en umåtelig trening av vesenet i resignasjon, toleranse, tilgivelse av fiender, ja endog av sin eventuelle utro ektefelle, oppgivelse av vrede, bitterhet eller hat mot sin neste. I dette mørkets og lidelsenes område lærer vesen et her til bunn at det er en livsbetingelse å bekjempe alle sine uferdige naturer som er en overtredelse av kjærlighetsloven, hvis det vil oppnå total fullkommenhet og bli mennesket i Guds billede etter hans lignelse.

Det er denne fase i Guds skapelse av mennesket som berettiget bærer navnet innvielse. Denne er for mennesket en fullstendig renselses-process i hvilken det totalt overviner og befrir seg fra det onde.

L-53 Dette evige lys er altså synet av Gud, oppfyllelsen av den store forjettelse til de "rene av hjertet", resultatet av lidelsens vei. Å oppnå dette er innvielse. Innvielse er oppnåelse av viden istedenfor tro, fakta istedenfor formodninger, virkelighet istedenfor illusjoner.

- Oppnåelse av denne bevissthetstilstand på det høyeste religiøse eller åndelige område er således det som foreløbig er livets mening

K-69-162

Sannheten om verdenssituasjonen i øyeblikket er kosmisk sett den at de jordiske mennesker gjennomgår en innvielsesprocess. De er ved å bli innviet i hva det vil si å være et menneske.

- Verdenssituasjonen nu og i kommende år skal lære de mennesker som ennå ikke har gjort de nødvendige erfaringer, å ta avstand fra krigen og fra å forsøke å menneskeliggjøre eller intellektualisere de dyriske prinsipper, og i stedet lære prinsippene for en menneskelig tilværelse å kjenne.

K-72-163

Nu forgår innvielsen midt i 'hverdagens pyramide', og de geistlige lærere avløses av den åndsvidenskap som er tilgjengelig for ethvert søkende menneske.

K-73-67

Der har dog levet endel mennesker som har hatt lokal innvielse, dvs. en mere eller mindre begrenset innvielse av begrenset art, som i fortiden ble gitt til kvalifiserte mennesker som var utsett til å være ledere eller førere for en stor gruppe mennesker.

K-73-67

Innvielsen til konge var ikke ensbetydende med at disse mennesker fikk kosmisk bevissthet.

- De oppnådde å få utviklet visse psykiske evner og kontakt med den åndelige verden, og ble dermed istand til å se på livet og menneskene i et større perspektiv.

INNVIKLING.1608

Innvikling er det samme som skapelsen av motsetningen til frihet, som jo er det samme som fengsling. Og denne fengsling foregår gradvis. Først må det over tid og rum hevede evig levende vesen fengsles i materie, fengsles kroppslig eller legemlig. Derneft må det fengsles sjelelig eller åndelig, hvilket vil si bevissthetsmessig.

viii-140

Bevegelsen fra bevissthetsmaksimum til bevissthetsminimum omtales under begrepet innvikling. Det er utløpere av dette prinsipp vi i det daglige liv uttrykker under begrepet degenerasjon.

INSPIRASJON.17

Sådanne vesener, ting eller manifestasjoner som er av særlig inspirasjonsverdi for et vesen... sender en strøm av varmebølge livskraft, idéer, lengsel etter å representere en høyere fullkommenhet, av håp og tro på forsynet, av guddommelig tilfredshet, harmoni og lykke, en uimotståelig kjærlighetstrang gjennom vesenet.

- Hovedsaken er at individet er der hvor det enten har eller kan få forbindelse med den eller det gjennom hvilket dets egen inspirasjon kan utløses.

DEV-2-158

Et sådant vesen (en fremragende forfatter, kunstner, komponist, skuespiller eller human vitenskapsmann) har undertiden sterke inspirasjoner, hvilket vil si sterke åndelige tilskyndelser eller stimulerende impulser i meget positive retninger for deres særlige livsinteresse. Disse vesener kan også få intuisjoner.

Mens inspirasjonene bl.a. kan være tilskyndelser fra åndelige vesener, er intuisjon derimot direkte sanseopplevise igjennom denne vesenets ennu spede kosmiske sans.

DEV-2-159

Disse sterke humane og intellektuelle inspirasjoner og mindre intuitive opplysninger gjør seg i særlig grad gjeldende hos de personer som skal løse store kulturoppgaver i human og intellektuell retning, vesener som skal skape nye og forbedrede tradisjoner i vitenskap, kunst og politikk.

- Det er disse åndelige vesener bak de fysiske førere av menneskeheten på alle felter, vi uttrykker som forsynet.

K-79-185

Når man vil motta guddommelig kraft, må man helst være i mørket, og denne guddommelige kjærlighetsenergi utfolder seg derfor helt naturlig midt på vinteren.

K-79-185

Fra den guddommelige verden er kjærlighetskraften konsentrert på et bestemt tidspunkt ved vintersolhverv eller juletid.

x-8

Et uttrykk for innvikling er jordmenneskets avtagende Guds-begrep eller dets voksende materialistiske tilstand, som tilsist kulminerer i den totale eller 100% gudsfornektelse og samme individs tilsvarende 100% opptatthet av materien.

INSTINKT.

2428

Ja, en meget stor del av jordens mennesker blir i virkeligheten i mange situasjoner i sitt daglige liv ført av sitt instinkt likesom dyret...

Forfølgelse, mord, drap, hevn, sjalusi, skinnsyke, misunnelse. Disse dyriske instinkter er endog tilstede i de regjerende kulturstaters rekke.

2514 Dyrene oppfyller deres ekteskabelige parringsmoral, ikke fordi de er redde for å synde, men fordi deres instinktevene leder denne deres seksualdrift og parringstilstand, likesom deres instinkt også leder deres væremåte i de andre av dets viktigste livsfelter.

2514 Så kolossal har den gjensidige, instinktmessig fremkalte sympati vært, at den har kunnet bringe to vesener til å holde sammen i flere livs ikke alltid lette tilstander.

2594 Den megen iakttagelse og viden gjorde på en måte instinktet overflødig. Det ble satt ut av funksjon nettopp fordi vesenet nu innstillet seg på hva det selv kunne se og iakttå.

2658-12 Det er ikke så merkelig at alle levende vesener i kraft av deres instinktorgan er innstillet på dette for oss alle fremtredende gigantvesen som forsyn eller guddom ennu lenge før de har fått sin intelligensevne utviklet.

642 Når vi har uttrykt instinkt- eller planteriket som nr. 1 i spiralen, er det fordi den fysiske dagsbevissthet i form av anelses evnen her har sin aller første spede begynnelse.

359 I den intellektuelle del av spiralen opplever det levende vesen så mye realistisk viden at denne ved sin overgang til automatfunksjon kan føre det levende vesen gjennom spiralens intellektuelle avsnitt uten noen særlig fysisk hjernefunksjon.

446 Disse siste rester av en fortidig kosmisk bevissthet kjennes i den daglige tale under begrepet instinktet.

447 Det er således himmelske veseners døende kosmiske bevissthet som ligger til grunn for skjønnheten i spiralens første soner.

1175 Instinkt, dvs. nedarvede rester av deres kosmiske bevissthet i forrige spiral, altså en evne til ubevisst å manifestere den for deres trinn gjeldende oppfattelse av loven for tilværelse.

1188 ...instinktvesen, dvs.: et vesen hvis liv nu formes av en så fremskremd degenerert kosmisk bevissthet fra en tidligere spiral, at det ikke mere er våkent dagsbevisst i denne.

2196 Desto høyere utviklet menneskene er, desto mindre vil deres instinktmessige eller automatiske mentale område være.

2196

Vi ser hvorledes "primitive" mennesker i overveiende grad ledes av sine instinktmessige, dyriske drifter, men nu kombinert med den begynnende tenkeevne. (lyver, bedrar, forfølger, baktaler, myrder). Deres høyeste rettferdighetsbegrep er dette at enhver er seg selv nærmest.

2197 De dyriske drifter eller instinkter som hittil har vært den førende kraft bak vesenets mentalitet og væremåte, vil ennå i mange jordeliv eller inkarnasjoner ha herredømme over vesenets voksende tenkeevne.

2197 Dette av den instinktbundne intelligens førte menneske ble tilværelsens største og mest geniale overtredet av livets evige lover.

2333 Deres instinkt sa dem at det måtte være en høyere makt til enn menneskenes, og så måtte de naturligvis nøyes med de forestillinger om en høyere makt eller dette forsyn, som deres primitive fantasi og utviklede bevissthet kunne avføde.

i-70 Da instinktenergien har kulminert i planteriket og dyreriket, og er degenererende eller på retur, vil individets anelser i tilsvarende grad være upålitelige eller feilaktige.

xvi-3-56 Hvis vesenets instinkt er dominerende eller har overtaket over følelsen, vil det diktere vesenets intelligens og dermed dets spekulasjon i instinktets favør. Da instinktet er sete for fortidens vaner og tilbøyeligheter, hvilket vil si den førnevnte, uskrevede lov, hvor rettferdigheten er på den parts side som kan utsette og undertvinge motparten, bringer det vesenet til, med sin intelligens å skape de mest geniale tankebilleder igjennom hvilke det ser seg selv som totalt uskyldig eller som 100% martyr.

xvi-3-57

Igjennom den samme av instinktet førte tankespekulasjon ser det i verste tilfelle motparten som den mest infame skurk som bør generes og bekjempes med alle til rådighet stående midler.

xvii-3-54

Instinktevnene utgjør en organisk automatisme, ved hvilken vesenenes liv befordres så lenge de i utviklingen ennå ikke har fått intelligensevnen utviklet.

xvii-3-54

Denne sans (det religiøse instinkt) er det samme som en evne til midlertidig eller igjennom de intellektuelle stadier å føle, at der eksisterer høyere og mektigere livsformer enn de jordiske mennesker.

- Her (på de primitive stadier) kunne de kun oppfatte disse vesenenes livsformer som analoge med deres egne. De dannet derfor disse vesener i sitt eget bilde.

xvii-3-56

Hvordan kunne gudsoppfattelsen være ufullkommen eftersom den automatisk ble avfødt i menneskets sinn av dets instinkt?

- Her må vi huske på at instinktevnene ikke har avfødt hele gudsoppfattelsen. Den har kun avfødt vesenets fornemmelse av at der eksisterte et forsyn eller en guddom, men absolutt ikke, hvorledes denne guddom ser ut i detaljer og fremtreden.

xviii-3-53

Millioner av mennesker verden over er idag i kraft av sin instinktevene bundet i troen på en guddoms eksistens. - Medens selve troen på denne guddoms eksistens totalt bæres av vesnenes instinkt og således er noe medfødt ved disse vesener, er oppfattelsen av nevnte guddoms væremåte og forhold til menneskene, noe av profeter og Kristus midlertidig tillært.

L-204

Nu kan man jo spørre hvor disse vesener (plantene) får sitt instinkt fra.

- Og vi må da følge planten i dens utvikling tilbake til en tidligere spirals intellektuelle sone, hvor intelligens, intuisjon og hukommelse er de mentale impulser, i kraft av hvilke vesnene bevisst kan gjøre oppfyllelsen av natur- og livslovene til en permanent gentagelse og dermed til en vanebevissthet.

L-205

Hele det jordiske menneskes fysiske legeme er i virkeligheten kun utgjørende en meget sterkt fremskreden plante og opprettholdes i stor utstrekning på plante- eller instinktbevisstheten. Dette vil altså igjen si at dets legemes hovedfunksjoner og oppbyggelse i nevnte utstrekning skjer uten dets hjernemessige innblanding.

L-2 OS

Det er altså den guddommelige verdens fullkomne liv som samme individ (planten) har tilegnet seg som vanebevissthet under sin eksistens i den forutgående spirals intellektuelle soner, som nu eksisterer som selvstendige funksjoner i dets organisme.

L-206

Disse centre (for organismens funksjon) åpenbarer seg gjennom det supplement til hjernen vi kjenner som ryggmargen. Denne utgjør altså i en viss utstrekning kombinasjonen av centre for organismefunksjonens automatisme eller selvstendighet.

K-71-172

Medens instinktfunksjonen utløste evnen til kontakt med tilværelsens psykiske eller abstrakte områder, ser vi at intelligensen derimot utgjør en kraft, ved hvis hjelp det jordiske menneske i stadig høyere grad formår å utrede konkrete kjennsgjerninger.

K-86-149

Instinkt eller anelsesevnen er således det levende vesens mentale sanseredskap i felter hvor det ikke har tilstrekkelig intelligens eller intellektualitet til å erkjenne virkeligheten eller kjennsgjerningen.

INTELLIGENS

2425

Intelligensen har bevirket at menneskene i givne situasjoner kan utfolde de dyriske bevissthetstendenser millioner av ganger mere effektivt enn da de var dyr i renkultur.

- De kan bedra hverandre så intelligensmessig kamuflert at det fortøner seg som rettferdig, hvorved handlemåten kan autoriseres av myndighetene.

2517 Det er den fremragende intelligens som menneskene har fremfor dyrene som gjør at de kan raffinere og forsterke de dyriske tendenser til djevlebevissthet.

2517 Denne under begrepet "dyret" intellektualiserte dyriske natur i jordmennesket, dvs. djevlebevissthet, er det som i Bibelen uttrykkes som slangen, djevelen eller satan Disse begreper er således ikke uttrykk for noe spesielt vesen eller individ.

2533 Som vi allerede vet gjør denne utvikling av intelligensen. uten at humanitets- eller kjærlighetsevnen blir tilsvarende utviklet, menneskebevisstheten til djevlebevissthet.

2565 Menneskene ville aldri komme frem til det levende opphav til den intelligensmessige lovmessighet i naturen om ikke utviklingen førte menneskene frem til evner som ligger ennå høyere enn selve intelligensen.

2658-16 Det er polforvandlingen som omskaper dyret til det begynnende menneske.

- En begynnende menneskelig evne, intelligensen, setter vesenet istand til å praktisere sin dyriske natur i overdimensjonert tilstand.

- Dyret har ikke intelligens til å bringe sin egoismekapasitet til større utfoldelse enn den som er livsbetingelse for dets eksistens.

2658-28 Med den blotte intelligens kan man umulig tilegne seg annen viden enn den rent materialistiske.

640 Ethvert vesen befinner seg således på et trinn i en skala som strekker seg fra primitivitet til intellektualitet.

641 Sjelens lys er intellektualitet, likesom dets mørke er det samme som primitivitet. (Primitiv sfære: plante og dyreriket. Intellektuell sfære: Menneskeriket, visdomsriket, den guddommelige verden og salighetsriket)

647 De (mere primitive jordmennesker) kan naturligvis så og si alle lære et håndverk eller innhente hverandre i et videnskabelig studium og oppnå de samme eksamensbeviser og karakterer, men dette er ikke rettmessig intellektualitet, men kun basert på en intelligensmessig trening eller øvelse og betyr ikke at de samme vesener har innhentet hverandre i kosmisk fullkommenhet. De er stadig like langt fra hverandre i det virkelige formeringsstadium eller intellektuelle skapestadium.

647

De to forskjellige trinn i intellektualitet de nevnte to bevissthetsformer (formerings- og skapestadiet) representerer, er ute lukkende trinn i dette høyere kretsløp og lar seg ikke forandre ved oppdragelse. - Pygmeen kan ikke i sitt nuværende jordliv innhente kulturvesnenes ypperste representanter i virkelig intellektualitet, likegyldig hvor meget han trener og hvor god oppdragelse han måtte få.

823

Det er denne manglende synsevne (intuisjonen) som gjør at et menneske kan være umåtelig intelligent uten å være intellektuell.

354

Den er noe med hvilket man kan lede tyngde- og følelsesenergiens reaksjoner overfor hverandre inn i skapelsen av nytte. Man kan ved den lede eksplosjonsenergiene, bestemme deres voldsomhet, eller helt binde tyngdeenergi med følelsesenergi i situasjoner hvor det er det mest nyttige.

354

Uten denne energi ville ingen som helst logikk eller viljemessig skapelse finne sted.

618

Da talentet for anvendelse av følelsesenergi i bevisstheten, kun kan bli til gjennom lidelseserfaringer, og disse overgår i bevisstheten som fundamentet for skapelsen av talentet for medlidenhetsevnen, vil det følelsesfattige, men intelligensoverlegne individ ikke være i besiddelse av noen særlig sterkt utviklet medlidenhetsevne og er således i tilsvarende grad uten hemning for sin intelligensutfoldelse.

618

På grunn av den manglende følelse kan det ikke heve sin tankeflukt til annet enn håndgripelige, materielle foreteelser, og kan ikke få anvendt sin intelligens på noe høyere tankefelt, hverken religion, kunst eller filosofi.

Forretning, forretning er dets speciale, selvberikelsestalentet kul minerer i sådanne veseners bevissthet. Alt høyere åndsliv er for dem en lukket bok.

618

Da disse vesener kun representerer "hedenskap" kan de ikke i noe tilfelle frelse den nu synkende verdenskultur, men har i stor utstrekning intelligensmessig, til egen fordel, forstått å utnytte dens fall.

627

.....vesener som i særlig grad opplever i kraft av følelse. Der es intelligens er ennu ikke i særlig grad tatt i det religiøses tjeneste, selv om intelligensen hos disse vesener er tatt i det økonomiske livs tjeneste.

1564

Intelligensen er nettopp den evne ved hvilken individet mere eller mindre er istand til å frigjøre seg fra det, imot hvilket det føler ulyst, og skape tilknytning til de ting imot hvilke det føler lyst.

2034

Før man hadde utviklet intelligensen kunne bevisstheten ikke avføde spørsmål som ikke kunne tilfredsstilles med et instinkt eller følelsessvar, selv om det var ganske intellektuelt.

2198

I kraft av dets begynnende tenkeevne kan det vordende menneske begynne å eksperimentere.
 - Her kan vesenet skape handlinger som likesåvel kan være imot, som de kan være med dets instinkt eller dyriske selvoppholdelsesdrift. Det følger således ikke mere slavisk sin instinktmessige automatiske drift.

2199

Med intelligensen begynner mennesket altså å forme og føre sine livsdrifter bevisst. Det begynner også i kraft av de erfaringer det tilegner seg å kunne danne nye drifter eller begjær, som umulig kunne oppstå i dyrets psyke eller mentalitet.

2204

Intelligensevnen endrer således ikke det dyriske prinsipp i mennesket. Den gir blott muligheter for å kunne utvide dette drepende livsprinsipp til gigantiske former for livssabotasje.

2204

Kunnskapens tre er nettopp det samme som intelligensevnen.
 - Nydelsen av kunnskapens tre befordre således i første instans den kosmiske død: vesenets adskillelse fra Gud.

2215

Men intelligensevnen er en psykisk, teknisk evne, som i seg selv er ganske uselvstendig.

2216

Ved hjelp av intelligensen kan den mere kloke utplyndre den mindre kloke på en så genial måte, at den likefrem betraktes som lovlig og selvfølgelig.

2216

Verdenskulturen av idag er en glimrende demonstrasjon av manifestasjoner, skapt av dyriske drifters seiersgang over jorden ved hjelp av intelligensen.

2359

Som blott og bart intelligensvesen er man således lengst mulig borte fra opplevelsen av Guddommen og den kosmiske tilværelses sanseplan.

178

Men side om side med intelligensenergien eksisterer tyngde-eller lidelsesenergien dog stadig, og i forbindelse med denne vil den sluttelig foredle følelsesenergien slik at den blir i harmoni med intelligensenergien.

188

Med intelligenslegemets begynnende funksjon blir individet istand til å arbeide med intelligensenergien. Med denne energi blir det istand til å løfte sine fornemmelseserindringer, ta dem ut av deres opprinnelige plasser i bevisstheten, og sette dem om i nye og for det selv mere heldige kombinasjoner, slik at den fra kun å kunne resultere i forutelse nu blir til forutviden.

188

Vesenets erindringer forekommer således i første instans i en ganske planløs uorden mellem hverandre.
 - Å få samtlige erindringer organisert således at alle erindringer av samme art kommer til å sitte sammen, vil jo nettopp forøke gjenkjennelsesevnen kraft i det pågjeldende felt.

189

Å definere, analysere, resonnerer eller tenke over ting, er således det samme som å mobilisere allerede tidligere opplevde erindringer i et bestemt felt til fordel for en gjenkjennelse av

en med disse erindrings art beslektet ytre realitet, ved hvilken en forøket gjenkjennelse av samme realitet oppstår.

189

Erindringene kan ikke bare settes sammen og derved utgjøre forsterkede kraftcentre for gjenkjennelsesevnen, disse grupperinger utgjør helt nye bilder.

- Men dette nye billede er jo ikke et erindringsbillede, men en nyskaping som igjen betyr en ny opplevelse.
- Gjennom disse erfaringer oppstår således dets bevisste evne til å skape.

1764 Intelligensen er i seg selv kun en neutral evne som likeså-godt henholdsvis kan brukes i selvskhetens som i uselvskhetens tjeneste, alt eftersom dens opphav er selviske eller uselvsk.

i-72 Den samlede jordmenneskehets intelligens er således i stor ut strekning ennå å uttrykke som primitiv og følelsesenergien underlegen.

iii-30 Intelligensevnens utvikling betinger at mennesket mister sitt instinkt og sin trosevne. Derved blir dets bevissthetsfelt eller mentale vingefang her mindre enn naturmenneskets. Men til gjengjeld blir så det lille felt eller område, nevnte vesens bevissthet behersker, kolossalt detaljert med virkelig viden.

viii-7 Hele den gruppe av menneskehets individer som i særlig grad er intelligensbetonet og derfor er videnskabelig innstillet, er blitt "vantroende", er blitt til frafalne overfor kirken og dens tradisjoner.

viii-8 At et sådant (intelligensbetonet) menneske kan bli meget uhyggelig overfor sine omgivelser, hvis det når frem til den intelligensbetonede og vantro tilstand, innen det har fått en tilstrekkelig human moral eller karakter, er selvfølgelig.

viii-9 Den fred som nogenlunde eksisterte før de store verdenskriger eksisterer ikke mere, og vil umulig kunne eksistere så lenge menneskehets ikke har truffet foranstaltninger til å beskytte seg mot den sterkt voksende irreligiøsitet, som i form av ukultivert, intelligensbetonet gudsfornektelse eller åndsforfølgelse, begynner å erobre seg plass i en stor del av verdenspolitikken.

xii-b-6 Ved intelligenserfaringer forstår man alle sådanne beskrivelser som man kommer til i kraft av beregning, lesning og undervisning.

xii-b-6 Men intelligenserfaringer er ikke noen absolutt eller endelig viden når det gjelder de evige fakta, dvs. verdensaltets virkelige grunnanalyser, individets udødelighet, skjebnens tilblivelse, kjærlighetens og skapeevnens mysterium.

- Nevnte realiteters opplevelse vibrerer i energiformer som kun kan oppleves gjennom fornemmelsen eller følelsen, og blir derved ikke til intelligenserfaringer, men til følelseserfaringer.

xii-b-7

Men likesom intelligenserfaringer, hvilket i dette tilfelle vil si teorier, ikke betyr noe for et individ som ikke har evne til å utnytte eller dra konsekvenser av disse, således er også følelseserfaringer

verdiløse for individer som mangler intelligens til å dra de riktige slutninger av disse.

xii-b-26

Da intelligensmenneskene jo kun kan vibrere i rent fysisk erfaringsmateriale og derfor kun kan oppfatte ånds- eller følelseser-faringsmateriale som fantasier, er de nesten å betrakte som sten-grunn for den nevnte sæd. De er materialister i renkultur.

Og nedsettende, ignorerende bemerkninger om min fortolkning av de store problemer er de uttrykk, hvorved de blotter sitt utviklingstrinn og uimottagelighet for all høyere viden.

xiv-29 Den menneskelige evne, intelligensen, har nu satt menneskene istand til å mangfoldiggjøre sin ennu dyriske og drepande natur.

xviii-4-90 Intelligensevnen er en neutral evne. Den blir ledet og styrt av menneskets andre mentale evner. Er mennesket ennu et meget primitivt, dyrisk menneske, bruker det sin intelligens til oppnåelse av sine primitive, egoistiske begjær. Ei det et meget utviklet humant menneske, bruker det sin intelligens til å få sine uselviske ønsker tilfredsstillt.

xxv-60 Men med intelligens alene er det umulig å sanse de psykiske prosesser og lover bak det materielle, håndgripelige liv.

L-82 Men når alt er logisk er det jo uttrykk for intelligens. Intelligens er nettopp evnen til å skape logikk. Uten intelligens, ingen logikk, og uten logikk ingen skapelse, men kaos.

L-83 Men når naturen selv således avslører intelligens, og denne igjen ikke kan eksistere uten å være uttrykk for et levende opphav, beviser naturen selv at den er uttrykk for et levende opphav.

K-69-51 Intelligens er ganske visst ikke det samme som visdom, men den er en av de ingredienser hvorav visdommen utvikles.

K-71-174 "Den dag du eter av kunnskapens tre, skal du dø døden".

- Overalt hvorhen vi vender våre øyne, ser vi at menneskenes fornemste resultat av sin kontakt med intelligensen er blitt evnen til å utslette liv i et omfang selv ikke den mest levende fantasi evner å forestille seg.

K-75-185 Derfor er der på kloden soner hvor årstidene er meget kontrastrike, og i disse soner utfoldes ganske naturlig klodens sterkeste hjernevirksomhet. Der er det nemlig de største muligheter for å lære universets tale å kjenne i alle detaljer.

K-79-111 For å bruke sin intelligens på den riktige måte, er det nødvendig at man får utviklet en annen evne, kjærlighetsevnen, så bruker man sin forstand i kjærlighetens tjeneste, det er den tilstand jeg kaller høyintellektuell.

K-81-115 Hele den intelligensmessige tankegang som er en nødvendig betingelse for å kunne dyrke videnskap, bevirker at blodet blir forfinet. Men med denne forfinelse av blod og nervesystem, kan det ikke unngås, at disse mennesker kommer i konflikt med livets lover, når de samtidig med sin forskning dyrker grovere tankearter og lever av primitiv føde.

K-81-115

Mennesket har i sig en tendens til å ville ha enhver gåte løst. Hele den process som skal til for å løse livets gåter, befordres ved hjelp av hjernen, nervesystemet og blodet, og derved er det at organismen blir forfinet.

INTERNASJONALISME.

1307

I internasjonalismens fullkomne domene, er alle folk kun medlemmer av en nasjon, og denne nasjon kan ikke utgjøres av mindre enn hele klodens menneskehet.
Her er ingen som mere kjemper om herreveldet eller herrefolkstiværelse.

i-84

Internasjonalisme er nemlig nasjonenes uselvishet, og nasjonalisme er nasjonenes selvishet eller egoisme.

INTOLERANSE.

702

Og intoleransen er i dette tilfelle således kun vår selvoppholdelsesdrift, som kjemper imot for å forsvare noe som for oss forekommer som en livsbetingelse.

14

... intoleranse vil alltid fremtre for vesnene under forkledningen rettferdighet, alt eftersom disse i større eller mindre grad mangler evnen til å se at alt er såre godt.

159

Ethvert individ som utviser intoleranse er utgjørende en dyre rikets representant. Intoleransen utgår fra dyriske bevissthetstendenser og utgjør terskelens største vokter.

159

Ved intoleranse forstår man utløsningen av et vesens indignasjon mot et annet vesen fordi dette fremtrer med en annen oppfattelse, et annet livssyn og dermed med en annen handlingsmåte enn det selv.

163

Naturligvis må man skille mellom intoleranse og de realiteter som er fremsatt til beskyttelse av den offentlige sikkerhet-

- Disse må ikke være uttrykk for hat eller intoleranse, men kun vær av oppbyggende og beskyttende grunner for den samlede jordmenneskehets beståen og velferd.

166

For å utvikle toleransen til fullkommenhet kreves det likesom utvikling av virtuositet av en hvilken som helst annen evne, musikk språk etc. en stadig fortsatt trening eller øvelse. Intoleransen lar seg således utelukkende kun bekjempe ved en eneste fortsatt villen, som utløser seg i daglige små overvinninger.

xii-b-23

Alle slike utslag (intoleranse, maktsyke, fordømmelse osv.) kan av det fullkomne menneske kun oppfattes som barnemanifestasjoner i det virkelige liv, eller utslag fra individer som ennå ikke vet hva de gjør.

xii-b-2 4

All intoleranse, nedsettende kritikk og følen seg overlegen over de nevnte kategoriers vesener (intelligens- og følelseskategorien) kan således kun være uttrykk for et tankeklime som viser at dets opphav heller ikke selv er i besiddelse av den ydmyghet eller ærbødighet for alt og alle, som avføder talentet for opplevelse og forståelse av det virkelige liv.

DEV-2-129

Troen på en guddom man mener blir vred og hevner og straffer, har blant annet igjennom tidene avfødt eller vedlikeholdt det dødbringende tankeklime vi allerede kjenner som intoleranse.

- Likeledes er den såkalte "hellige vrede" og "rettferdige harme" fl kun kamuflert intoleranse, hat, vrede eller bitterhet.

DEV-3-223

Dette skaper derfor stor misforståelse, uvilje, intoleranse og strid mellom de uferdige mennesker fra forskjellige utviklingstrinn. De tror hver især at deres spesielle oppfattelse er den totalt urokkelig fullkomne oppfattelse av verdensaltet, og at de andre menneskers oppfattelse er forkjert.

L-27

Nesten ethvert barn som kommer til verden fødes bokstavelig talt inn i en eller annen mental strømning hvis særlige karakteristikk er den at den er fiendtlig eller krigersk innstillet overfor representantene for andre mentale strømninger.

Det blir således allerede fra den spede alder stimulert til intoleranse, indignasjon og kamp mot anderledes tenkende partier og grupper.

K-33-2-3

Det er jo en kjennsgjerning at der finnes visse kategorier mennesker som hverken vil eller kan tolerere andre menneskers naturlige overlegenhet, men derimot møter denne med indignasjon, vrede eller hat.

INTUISJON.

2591

Da denne sansemetode er totalt umulig uten kjærlighetsevne, er det ikke så merkelig at denne nye videnskaps objekter er et mysterium for vesnene i samme grad som de mangler kjærlighet.

2645

Men denne kosmiske sans kan ikke tillæres. Den kan kun avfødtes av vesenets nestekjærlighetsutvikling og blir først fundamental, når det opplever den totale store fødsel.

2647

Dette sansesett (den totale intuisjonsevne) gir vesenet kosmisk bevissthet og dermed adgang til den høyeste kosmiske viden. Denne videns oppnåelse er derfor et moralspørsmål, som igjen er det samme som et utviklingsspørsmål.

355

Jo fullkomnere intuisjonen er, jo mere ferdigbehandlet er den viden som strømmer inn i hjernen gjennom intuisjonen. På den måte kan hele skuespill, romaner eller dikt strømme til forfatterens hjerne. Det materiale disse mennesker får, er så godt som ferdigbehandlet, så hjernearbeidet med dets manifestasjon eller organisering er minimal.
... gir tilgang til en fullkommen opplevelse av universets fundament Guds bevissthet eller den evige Fader.

355 Når man er i det fysiske kjød, merkes intuisjonen som en opplevelse innenfra. All annen opplevelse av viden, er en opplevelse utenfra.

355 Intuisjonsenergien.. er identisk med den hellige ånd.

355 Hos kunstnere og forfattere kommer intuisjonen vanligvis i funksjon under særlige ekstasetilstander, f.eks. under forelskelsesglede, glede over naturen og andre former for glede.

367

Et menneske kan ha øyeblikk da det kan være harmonisk likevekt mellom tyngde, følelse og intelligens. Da kan intuisjonen oppleves. Men så lenge det er selvisk, vil intelligensevnen være opptatt av dette og det kan ikke analysere intuisjonene.
Det forhindrer imidlertid ikke at mennesket forsker, men denne utredning blir kun til fanatisme og har intet med virkelig intellektualitet å gjøre.

390 I den guddommelige verden har man evnen til å bringe både fortiden og fremtiden inn i nuet.

2191 Intuisjonen utgjør altså vesenets evne til å oppleve innenfra Denne opplevelse ytrer seg som ferdige idéer uten noen særlig intellektuell utdypelse.

2192

Selv om disse (begynnende) faciter og ideer kun utgjør konserter av materialistisk viden, stammer de dog fra selve intuisjonens tilværelsesplan.

2192

I kraft av sådanne intuisjonsglimt kan mere eller mindre ferdige idéer til skuespill, dikt, eventyr, musikkstykker samt kunstverker i andre grener og retninger, åpenbare seg i vesenets våkne dagsbevissthet.

- ... den kan i den virkelige humane forskers dagsbevissthet avføde opplysende, ferdige idéer eller faciter angående felter som utgjør hans særlige forskningsspeciale.

2193

Intuisjonen er således en sanseevne igjennom hvilken vesenet blant annet etterhånden kan sanse innadtil i sin egen Oppsummerte viden, og bringe den frem til sin våkne dagsbevissthet som opplysende idéer eller faciter.

2193

Intuisjonen avviker fra hukommelsen derved at medens hukommelsen gir en korrekt gjengivelse av tidligere opplevelser så vesenet gjenkjenner opplevelsen, så gir intuisjonen essensen av opplevelsen utarbeidet av intuisjonsorganet.

- ...disse faciter har ikke som erindringsopplevelsene før passert den våkne dagsbevissthetsopplevelse.

2193 Derfor er intuisjonen ikke en gjenkjennelsesprocess slik som hukommelsen.

2194

Intuisjonen er en evne i kraft av hvilken et visst område av oppsummert iakttagelsesmateriale blir utarbeidet til konkret viden i form av ferdige faciter eller idéer.

2194

Intuisjonen er normalt kun tilstede hos mennesker som har nådd et visst fremskredent trinn i humanistisk utvikling, vesener som har lagt forfengeligheit, ærgjerrighet, snobberi, havsyke, hat eller bitterhetstendenser og brødnid bak seg.

175

Men da de nevnte energier (intuisjon og hukommelse) er av en så hurtig vibrerende tilstand at selv de største fysiske former for hurtighet nesten blir å betrakte som ubevegelighet, vil man forstå at de overstiger grensen for alt som er av fysisk natur, og er utilgjengelige for fysisk forskning eller sansning.

195

Intuisjonslegemet begynnende utvikling og funksjon, betinges av en i individet forutgående, fremragende utviklet evne til å oppleve og manifestere kjærlighet, eller en harmoni av foretlet følelse og intelligens.

196

Intuisjonslegemet er hos jordmennesket ennå kun eksisterende som latent eller som fosterkjerne, nettopp fordi følelses- og intelligensenergien i nevnte vesen ikke i nær tilstrekkelig grad er forfinede eller harmoniserte.

197

Ved et samarbeide mellom individets følelses- og intelligenslegemsfoster og intuisjonslegemskjernen kan individet utnytte og oppleve sine høyeste og reneste åndsenergi, dvs. dets virkelige kjærlighetserindringer; dels til fordel for gjenkjennelsesevnen, som gir individet den høyeste viteevne, og dels til fordel for dets kunstsans, som gir den høyeste skapeevne.

198

Jordmenneskene opplever ikke bevisst selve intuisjonsfunksjonen, kun dens resultater eller symptomer.

199

Hos et jordmenneske som er så langt fremme i utviklingen at det har enkelte øyeblikk hvor det er utrenset for lavere energier, dvs. hvor det gjennomstrømmes av ren kjærlighetsenergi, og derved befinner seg i ren åndelig ekstase, kan intuisjonsfunksjonen finne sted.

200

Når intuisjonsevnen kommer til utbrudd hos en kunstner, kommer der i lynsnare glimt nytt idémateriale for kunstmanifestasjoner frem til hans bevisste tankeverden i organisert eller ferdigbygget form. Et sådant vesen blir i sin funksjon prinsipielt forskjellig fra ét vesen uten intuisjon som må oppbygge sitt materiale i kraft av intelligenslegemet alene.

201

Intuisjonsfunksjonen setter individet istand til å utnytte sitt erindringsmateriale, som forlengst er utgått av dagsbevissthet en, dvs. forlengst glemt av samme individ, mens intelligensfunksjonen kun setter individet istand til å utnytte det av sitt eget erindringsmateriale som ennå er fremme i dets dagsbevissthet.

202

Intuisjonen gjør seg også gjeldende i den fremskredne videnskapsmanns bevissthet når han er kommet så langt i sin forskning at han arbeider med så rene åndsproblemer at de består av kjærlighetsenergi, og viser seg her som små bruddstykker av absolutt viden.

204

Når individets følelseslegemsfoster blir så utviklet at det kan bære dets dagsbevissthet, da blir individet permanent i sin kjærlighetsfunksjon og dermed i sin intuisjonsfunksjon.

205

Intuisjonen kan fremtre som ufeilbarlig, øyeblikkelig viden, dvs. utnyttelse av erindringsmateriale til fordel for gjenkjennelsesevnen, og dels som ferdige idematerialer til helt nye tankebilleder, og disses transformasjon til tyngdeenergien eller den fysiske materie, og blir da en utnyttelse til fordel for skapeevnen.

207

Hvis individet utenfor ekstasen eller intuisjonen ennå har rester av lavere bevissthet, dvs. ærgjerrighet, uærlighet, maktbegjær, kan individet ikke bruddstykkene av den virkelige viden lavere følelses- eller intelligensmaterialer, av en mere eller mindre usannferdig natur, eftersom det vil være mere eller mindre fordelaktig for dets egen prestisje eller tilfredsstillelse av dets lavere begjær.

208

En for tidlig oppnåelse av de kosmiske glimt, dvs. før individets moralske standard er fundamentalt underbygget, vil være meget uheldig, og kan bare finne sted på unaturlig måte og i begrenset form.

208

Det absolutt ufeilbarlige klarsyn kan kun oppnås ved utrensning av bevisstheten av lavere tendenser såsom ærgjerrighet, hovmod intoleranse, maktsyke, uærlighet mm. Disse realiteters bekjempelse er den uunngåelige pris med hvilken det fundamentale kosmiske klarsyn må betales. Enhver form for trening som ikke er identisk med ovennevnte bekjempelse, blir altså identisk med en uekte trening eller kunstig

vei, og de pågjeldende vesener kommer til åndelig å forløfte seg, blir til åndelige krøplinger, hvilken tilstand uunngåelig avføder fanatisme, som i verste fall kan ha åndssvakhet eller sinnssyke til følge.

216

Med intuisjonen eller det kosmiske syn, ser man således ikke gjenstandene men de i gjenstandene inkarnerte idéer eller årsaker.

220

Hvis intuisjonsvesenet er innstillet som sannhetssøker eller åndsforsker, blir intuisjonsopplevelsen til fordel for gjenkjennelsesevnen og oppstår da i individets bevissthet i form av kosmisk viden.

Men hvis vesenet er innstillet som kunstner blir den til fordel for skapeevnen og oppstår i individets bevissthet i form av ferdige utarbeidede idéer eller planer til manifestasjon eller skapelse.

259

Da intuisjonsenergien gjennomtrenger alle forutgående energier, og da alt som forekommer i tilværelsen er sammensatt av disse energier, vil intuisjonsenergien således ikke møte noen hindring for sin gjennomtrengningsevne.

xiv-33

Det er intuisjonsevnene totale, permanente utfoldelse under viljens kontroll som gir mennesket kosmisk bevissthet.

xv-23

Men intuisjonsevnen kommer ikke til sin rette utvikling før mennesket har fått utviklet en viss human evne, som er det samme som nestekjærlighet.

ixx-l-38

Med denne evne kan mennesket begynne å sanse fra oven og nedad. Det er en motsetning til den materielle forskning, hvor vesnene kun kan sanse fra neden og oppad, og dog kun til det fysiske plans grense.

DEV-l-64

Denne grunnenergi (intuisjonen) begynner å utvikle sin styrke i det jordiske menneskes psyke eller grunnenergikombinasjon, når resultatet av dets lidelser begynner å bli fundamental. Dette resultat av lidelsene er den humane evne eller nestekjærligheten.

DEV-2-152

Hvis intuisjonsevnen på kunstig måte er forceret frem, kommer den i tilsvarende grad foran det utviklingstrinn som er det normale for begynnende intuisjon.

- Innslag av kosmiske glimt fyller vesenet opp med stor åndelig kraft. Denne åndelige kraft søker utløsning gjennom vesenets mentalitet eller tankeverden.

Hvis vesenet på grunn av sin manglende utvikling ikke har ydmyghet nok, men derimot er forfengelig, hungrer etter å være noe stort i menneskers øyne, og dets ærlighet heller ikke er tilstrekkelig stabilisert, vil disse uferdige sider bli kanaler for de kosmiske krefter i vesenets manifestasjon overfor omgivelsene.

DEV-3-213

Med utviklingen av humanitet og kjærlighet skjenkes menneskene den kosmiske evne intuisjonen. Med denne evne blir vesenet opplevelsesevne- eller orienteringsdyktig i det åndelige eller kosmiske verdens alt.

K-72-204

Men følelsen, menneskets humane innstilling, dets vilje til å skape fred og harmoni i tilværelsen, spiller også (ved siden av intelligensen) en vesentlig rolle som medvirkende årsak til intuitiv opplevelse.

K-72-235

Alt det som ligger utenfor det tids- og rumdimensjonelle, opp. leves med intuisjonen, alle disse ting som man umulig kan forske se til, ting som umulig kan bli til videnskabelige kjennsgjæringer ad forskningens vei, får man foræret som levende opplevelser som oppstår i en.

K-75-102

Ennu er det en energi som de fleste kun sjelden er i kontakt med, kun glimtvis når de er i en særlig lykkelig tilstand, men engang vil den bli permanent og hjelpe menneskene til å heve seg opp over en primitiv tilværelse.

K-67-13-I

Forelskelse går imot intuisjonsevnen, og så kan man ikke fortsette i den kosmiske utvikling-
- Men man skal ikke tro at man får høyere evner ved å være avholdende, for det gjør man ikke.

JEGET.

2475

Og det absolutte her er jeget, som nettopp utgjør selve det levende noe i det levende vesen.

- Dette er umanifestert og uten begrensning, det har ingen begynnelse og ingen avslutning. Det er udelelig. Det er det samme jeg i ethvert levende vesen.

2476 Alle levende vesener er identiske på jegplanet.

2477 Den absolutte virkelighets kommer således frem i vesnenes fornemmelse som en dragning imot andre levende vesener.

- Det er en gjenkjennelse av vårt jeks identitet med våre medveseners jeg, og vår kosmiske familiesamhörighet med det levende.

2637 Denne årsak (jeget) avviker fra alle andre årsaker derved, at den ikke som disse er et resultat av andre forutgående årsaker.

2650 Jeget har sin egen struktur som er nødt til å være av kosmisk eller stråleformig natur - hvordan skulle jeget ellers kunne gjennomtrengte fysisk materie og beherske sin fysiske organisme.

671 Bevegelse eller skapelse som uttrykker villen eller kunnen, kan kun ha til årsak "noe" som kan ville og kunne.

- En virkning er en bevegelse, men en bevegelse kan hverken ville eller kunne.

- Det er gitt at tingenes eller bevegelsenes årsaker kan ikke være andre bevegelser, men må være noe som er bevegelsen overlegent.

672 Vi er her kommet til en årsak som avviker fra alle andre årsaker derved at den ikke kan oppløses eller identifiseres som virkninger av en ny årsak.

Vi er her kommet til et noe som er bevegelsens regulator.

672 Dette noe er ganske visst i seg selv intet uten sådanne bevissthetsredskaper, men disse redskaper ville være likeså hjelpeløse og umulige uten nevnte "noe".

672 Den materialistiske forsker som benekter det uskapte og derfor evige selv eller jeks eksistens, befinner seg i den eiendommelige situasjon å gjøre en ting til levende kjensgjerning ved å benekte dens eksistens.

685 Det centrale i jordmenneskets opplevelse av livet er dets jeg fornemmelse. Men denne opplevelse kommer først etterhånden gjennom utviklingen.

Mineral-, plante- og animalske vesener utenfor jordmennesket eier ikke denne fornemmelse.

- Denne dagsbevissthet er i sine første stadier ikke en opplevelse av vesenets egen identitet, men derimot kun en erkjennelse av den ytre påvirkning som naturen gjennom sin energiutløsning avstedkommer.

687 Jeget representerer i seg selv hverken fast, flytende, luftformig eller åndelig tilstand, og vil således for den materialistiske forskning være lik intet.

695

Men da det er årsak til manifestasjon og opplevelse er det i seg selv utenfor disse to realiteter. Det kan ikke selv utgjøre noen form for manifestasjon og opplevelse.

779 Det utgjør den evige stillhet eller det evige faste punkt ut fra hvilket det samme vesens bevegelse eller vibrasjon kan utmåles.

780 Jeget er det faste punkt, stoffet det bevegelige. Bevegelsen utgjør bindemidlet mellom disse to faktorer.

785 Det absolutt faste punkt eksisterer ikke innenfor noensomhelst sansehorisonts område. Bevegelse kan ikke oppleve bevegelse.

789 Da jeget ikke er stoff og følgelig heller ikke representerer bevegelse, kan der ingen slitasje finne sted ved bevegelsens møte med jeget, slik tilfellet er ved bevegelsens møte med annen bevegelse.

792 "Jeg" og "det" utgjør altså den fundamentale analyse av det levende vesens fornemmelse av seg selv.

793 Her er det tale om en eneste art fornemmelse, nemlig centrums eller midtpunktfornemmelse.

806 Vår fornemmelse av jeget blir derfor identisk med opplevelsen av et blindpunkt.

807 Hvis jeget ikke fornemmes som et blindpunkt, ville der ingen forskjell være mellom det skapte og skaperen.

- Adskillelsen mellom "jeg" og "det", eller mellom skaperen og det skapte, er alle kontrasters dypeste årsak.

822 Det er dette "jegstempels" påføring av bevegelsen som igjen gjør den identisk med eller forvandler den til livsytring.

- Det er denne vendingsprocess som forvandler inntrykk til uttrykk.

825 I jegets vending av en bevegelse eller energi opplever vi både en unnfangelse, et svangerskap og en derpå følgende fødsel.

935 Men denne mottagelse og avsendelse av energi er ikke en for jeget uregulerbar process, den er i høyeste grad under jegets kontroll (via viljen)

540 Det blir således en kjennsgjerning at X.1 opplever seg selv som X.3.

542 Hvordan kan X.1 fremtre i synlig skikkelse som faste, flytende og luftformige stoffmasser?

- Det kan det kun i kraft av at de nevnte detaljer kun er illusjoner. De uttrykker kun forhold til andre illusjoner. Det er dette for hold vi kaller relativitet.

549 **x.1 er det eneste absolutt eksisterende. Alt annet er og blir illusjoner.**

550 Dette noe blir derfor å uttrykke som den årsaksløse årsak.

556 X.2 og X.3 er X.1's liv og bevissthet, hvilket vil si at de utgjør en evig egenskap ved nevnte X.1.

1442 Dette jeg er i denne sin tilstand ikke noe levende vesen. Det er først gjennom X.2 at det får evne til å skape de illusoriske begrensninger i materien som heter tiden og rummet, hvilket vil si en slags synliggjørelse av evigheten og uendeligheten i form av X.3.

1442*

Ved hjelp av sin skapeevne kan jeget jonglere med to identiteter, nemlig:

a) en virkelig og en uvirkelig	d) skaperen og det skapte
b) en absolutt og en ikke-absolutt	e) ånd og materie
c) en evig og en timelig	f) det levende og det døde

2093 ... når våre jeger ikke utgjør det skapte, som kun kan eksistere som organisert i forskjellige hastigheter fremtredende bevegelser, kan våre jeger kun være identisk med absolutt stillhet. Men absolutt stillhet kan umulig reagere overfor sanser. Sanser er i seg selv bølgelengder som reagerer overfor andre bølgelengder.

2094 Men dette intet er således ikke i noe tilfelle et virkelig intet. Det utgjør et umanifestert noe.

1000 Det faste punkt er nødvendig både for kosmisk sansning og perspektivdannelse.

309 Hvis det var umulig for jeget å "handle galt", ville det være en 100% automat, og enhver sansning ville være umulig.

313 Jegets evige tilværelse ligger utenfor tid og rom.

314 Jeget, bevisstheten eller skape og opplevelsesevnen, og materien er de tre prinsipper som skal til for at et noe som er, skal fremtre som et levende vesen.

318vil X.1, X.2 og X.3 ikke utgjøre en analyse av tre ting, men derimot tre analyser av en ting, nemlig av det levende vesen.

463 Da jeget ikke kan gjøre seg synlig eller åpenbare seg uten gjennom sin skapeevne og et materiale, blir det ganske uten betydning eller lik intet hvis disse to realiteter ikke eksisterte.

504 Jeget er uten kontrast, og dermed usanselig.

531 Alt ville være en evig natt hvis ikke jeget gjennom urbegjæret var knyttet til den 7. grunnenergi, moderenergien. Denne energi har sete i selve jeget, fortoner seg inn i dette, likesom dette fortoner seg ut i den, og således på en måte blir ett med denne energi.

534 I realiteten eksisterer det i verdensaltet kun det guddommelige noe. Det er dette evige noe som ser seg selv i form av alle eksisterende kontraster,

hvilke i sin dypeste analyse kun uttrykker perspektiviske forhold, og dermed er illusoriske.

2098 Til våre jeger er det således knyttet et umanifestert område, innenfor hvilket all bevegelse skiller seg fra den absolutte stillhet og blir til bevegelsens første begynnelse.

2103 Men hvordan skulle bevissthet eksistere uten tilknytning til et jeg. Og hvordan skulle et jeg eksistere uten å være hinsides det tids- og rumdimensjonelle område.
Og hvordan skulle noe som er hinsides nevnte område kunne ha annen analyse enn denne at det utgjør "noe som er

2272 Selv om livets opplevelse på en måte utgjør en bunden kosmisk forvandlingstilstand, en bevegelse i form av kretsløp igjennom forskjellige livssfærer og bølgelengder, har jeget altså til en viss grad evne og makt til å medvirke i variasjonen av sin egen livsopplevelse.

2343 Og dette "jeg" eller guddommelige noe , er det eneste som ikke eksisterer som identisk med bevegelse, rent bortsett fra at det kan avstedkomme bevegelse.

i-33 Og da det (jeget) ikke er vibrasjon eller energi, er det ikke forvandling underkastet, og vil derfor være evig uforanderlig.

i-33 Da dette levende noen ikke er en skapt ting og heller ikke består av energi eller stoff, er det hevet over enhver form for analyse utover denne ene at det er energiens opphav.

i-33 Dette noe, jeget eller det som opplever livet i det levende vesen, er og blir således i all evighet en over alle foreteelser og frembringelser hevet navnløs realitet.

v-46 For det okkulte syn blir disse "jeger" eller faste punkter den aller høyeste og siste analyse av alt som kan sanses. Da de utgjør det levende i altet, kan vi kalle disse punkter for livs-enheter. Disse livsenheter kan altså gjennom primitiv fornemmelse oppfattes som materie, men gjennom den høyeste sans blir denne materie synlig som livsenheter.

viii-54 Det er jo soleklart at dette overlevende og iaktagende noe ikke kan være hverken rum, tid eller bevegelse.

- Livets dypeste facit kan ikke være det opplevede, men det som opplever.

viii-71 Det i vårt eget indre som søker forklaringen på livet, må jo være selve livet. Hvilket annet skulle vel kunne søke en sådan forklaring. Hvorfor så ikke søke livsforklaringen inne i dette vårt innerste selv.

viii-72 Da jeget ikke er skapt.. .kan det ikke ha noen alder, og blir derved identisk med selve evigheten. Da det i seg selv ikke kan utgjøre kontrast til noe, er det identisk med selve uendeligheten.

- Uendeligheten i tid og rum er det levende vesens generalanalyse.